

“LEEF EN LAAT LEVEN”

“VIVRE ET LAISSER VIVRE”

1961—2011

AL-ANON BELGIE : 50 JAAR
AL-ANON DE BELGIQUE: 50 ANS

“ JUBILEUM 50 JAAR AL-ANON BELGIË”
PLAATS: “O.C. DE VONKE” HEULE
DATUM: ZATERDAG 3 SEPTEMBER 2011
THEMA: “LEEF EN LAAT LEVEN!”
« CELEBRATION AL-ANON DE BELGIQUE: 50 ANS »
LIEU : « O.C. DE VONKE » HEULE
DATE : Le SAMEDI 3 SEPTEMBRE 2011
THEME : « VIVRE ET LAISSER VIVRE! »

Samenstelling : Colette & Dirk/Heule

LEEF EN LAAT LEVEN! – VIVRE ET LAISSER VIVRE!

UITNODIGINGEN – INVITATIONS

<p align="center">PROGRAMMA VAN DE VIERING PROGRAMME DE LA CELEBRATION</p> <p>13:00 ONTHAAL – ACCUEIL</p> <p>14:00 VERWELKOMING – MOT DE BIENVENUE</p> <p>AL-ANON: (intercommunale groep) / Groupe intercommunale</p> <p>ALATEEN: (intercommunale groep) / Groupe intercommunale</p> <p>LA: (intercommunale groep) / Groupe intercommunale</p> <p>15:30 PAUZE – PAUSE</p> <p>16:00 MIMÉ</p> <p>17:00 SLOTWOORD – MOT DE CLOTURE</p> <p>17:15 RECEPTIE – RECEPTION*</p> <p>18:00 FEESTDEEL – BANQUET BEENHAMJAMBON A L’ŒS A VOLONTE**</p> <p><small>* aangeboden door het feestcomité / offert par le comité de la fête.</small></p> <p><small>** € 15 pp. + € 10 = 10 jaar-ans. mits voorafgaandelijke inschrijving – sur description préalable via e-mail : alaton.belgie@btinternet.com - Retaining table / Versnement avant le 01/08/2011 op rek.nr. / sur N° de compte 979-6100076-66 Al-Anon PW B.F. Met voorstelling Natom group, aantal volge en kinderen / avec mention du Natom group, nombre d'adultes et enfants.</small></p>	<p>Wegbeschrijving:</p> <p>Vaanaf de E17 Groot Kortrijk: A88 Kortrijk-Noord, Zwavelgans/Kortrijk-Noord, dan de E8 rechts nemen en Kortrijk-Noord volgen. Noms: 4811 n° 2 en aan de Belduansse prieste linkse (Hindie).</p> <p>Vaanaf A17 Brugges Kortrijk: A88 Kortrijk-Noord (wisselaar A19) en E8 volgen + Kortrijk-Noord (links nemen) en afsl. nr. 8 Eerste nemen.</p> <p>Vaanaf A19 Ieper-Kortrijk: A88 Kortrijk-Noord links nemen en aan de Belduansse linkse E8 volgen (linkse bocht naar links). Te nemen het uitsluit rechtsrijval en vrijg. de E8 tot aan de tweede afsl. n° 4811 nr. 8 Hindie.</p> <p>Trein – Bus: Voor station Kortrijk: Bus 4 De Lijn “Station – Bussgang – Hindie”, vertrek 11:33* en Bus 4 De Lijn “Station-Stoppen Centre- Hindie”, vertrek 11:40*, of stopthalte “Hindie Markt” – (rechtsgevoerd). “voltoestelgevoerd” volgen. (*vertrekpunt om de 20 minuten).</p> <p>Informatie:</p> <p>Vaanaf de E17 Groot Kortrijk: Pondre la sortie Kortrijk, Zwavelgans-Kortrijk-Noord, tourner à droite et ensuite la E8, suivre Kortrijk-Noord. Continuer le E 8 et prendre la sortie n° 8. Au lieu rouge tourner à gauche (Hindie).</p> <p>Vaanaf de A17 Brugges Kortrijk: Prendre la sortie Kortrijk (échangeur A19) et suivre la E8, Kortrijk-Noord (tourner à gauche) et prendre la sortie n° 8 Hindie.</p> <p>Vaanaf de A19 Ieper-Kortrijk: Prendre la sortie Kortrijk-Noord, prendre à gauche et aux feux rouges suivre la E8 à gauche (virage serré vers la gauche). Prendre la voie de droite et suivre la E8 jusqu' à la deuxième sortie (= sortie n° 8 Hindie).</p> <p>Trein – Bus: Devant la gare de Courtrai: Bus 4 De Lijn “Station – Bussgang – Hindie”, départ 11:33* et Bus 4 De Lijn “Station-Stoppen Centre- Hindie”, départ 11:40*, point d'arrêt “Hindie Markt” – suivre la signalisation “voltoestelgevoerd”. (*partir toutes les vingt minutes).</p>
---	---

1961—2011

AL-ANON BELGIE : 50 JAAR
AL-ANON DE BELGIQUE: 50 ANS

UITNODIGING — INVITATION

Zaterdag 03 september 2011
Samedi 03 septembre 2011

O.C. DE VONKE
Lagaplein 24
8501 HEULE (KORTRIJK-COURTRAI)

Interne Informatie:

Via mail:

- Persoonlijke mail-adressen.

Via rondschrijven:

- Comité Openbare Informatie (COI Nationaal, COI Provinciaal): verslagen, uitnodigingen.
- Provinciale Werking (PW) West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Limburg, Vlaams-Brabant: verslagen, uitnodigingen.

- Al-Anon Wallonië.

Via Tijdschriften:

- Al-Anon Vlaanderen: Keerpunt.
- AA Vlaanderen: 5v12, Nieuwslin.
- AA West-Vlaanderen: Contactblad, West-Vlaams-Nieuws.

Op het internet:

enkele links

suggestie: typ in google: 50 jaar al-anon en vindt alle websites met meldingen...

AA Vlaanderen:

<http://www.aavlaanderen.org/pdf/50%20JAAR%20AL-ANON%20uitnodiging%20NF%20FR.pdf> = affiche

Al-Anon Vlaanderen:

<http://www.al-anonvl.be/PDF%20Files/50%20JAAR%20AL-ANON%20uitnodiging%20NF%20FR%20albert.pdf> = affiche

Al-Anon Wallonië, Groupes familiaux Al-Anon Alateen

<http://al-anon.les-forums.com/topic/344/jublie-al-anon-belgique-le-3-septembre-2011/> = affiche

AL-ANON BELGIE : 50 JAAR – AL-ANON DE BELGIQUE: 50 ANS “LEEF EN LAAT LEVEN” – “VIVRE ET LAISSER VIVRE”

Wat is Al-Anon?

De Al-Anon Familiegroepen vormen een gemeenschap van verwanten en vrienden van alcoholisten. Wij bieden ondersteuning onze ervaringen en geven elkaar kracht en hoop.

Wij geloven dat alcoholisme een chronische is en dat verandering van levenswijze kan bijdragen tot ontzetting.

Al-Anon heeft geen bindingen met seden, kerken, politieke organisaties of welke andere instellingen dan ook.

Zij neemt niet deel aan maatschappelijke discussies en kiest geen partij voor of tegen een bepaalde zaak. Het lidmaatschap is gratis. Al-Anon voorziet in haar eigen behoeften door vrijwillige bijdragen van de leden.

Al-Anon heeft maar één doel en dat is de familieleden en vrienden van alcoholisten helpen. Wij doen dit door het programma van de Twaalf Stappen te volgen, door het opvangen en broeden van familieleden en/of vrienden van de alcoholist(e).

Wat is Alateen?

Alateen is een gemeenschap van jongeren, meestal tieners, die vrolijk geloken hebben of nog lijden onder het drankmisbruik van iemand in hun omgeving. Alateen maakt deel uit van de Al-Anon Familiegroepen.

Contact:
www.al-anonvl.be
Per Telefoon: 03/218.50.56
Per Mail: info@al-anonvl.be
Per brief: Al-Anon Familiegroepen
Helenstei 24 (jlv)
2018 Antwerpen - België

Problemen door het drinken van een ander? Durf overver praten.

L'alcoolisme d'un proche, Osons en parler.

Il n'est pas nécessaire de boire pour souffrir de l'alcoolisme.

Men hoeft niet te drinken om te lijden door het alcoholisme.

Que sont les Groupes Familiaux Al-Anon ?

Les groupes familiaux Al-Anon forment une fraternité de parents et d'amis d'alcooliques qui partagent leur expérience, leur force et leur espoir dans le but de résoudre leurs problèmes communs. Nous croyons que l'alcoolisme est un mal familial et qu'un changement d'attitude peut contribuer au rétablissement.

Al-Anon n'est affilié à aucune secte, dénomination religieuse, entité politique, organisation ou institution. Al-Anon ne s'engage dans aucune controverse et ne donne son appui ni ne s'oppose à aucune cause. Il n'y a pas de frais d'inscription, la fraternité subsiste à ses propres besoins grâce aux contributions volontaires de ses membres.

Al-Anon n'a qu'un but : aider les familles des alcooliques. Nous y parvenons en pratiquant les Douze Étapes, en accueillant et en réconfortant les familles des alcooliques, et en apportant notre soutien et notre encouragement à l'Alcoolique.

Que sont les Groupes Alateen ?

Alateen, une section des Groupes familiaux Al-Anon, est composé de jeunes dont la vie a été affectée par l'alcoolisme d'un membre de leur famille ou d'un ami intime. Nous nous soutenons en partageant notre expérience, notre force et notre espoir...

Reproduit avec l'autorisation de "Al-Anon Family Group Headquarters, Inc., Virginia Beach, VA."

Contact:
www.al-anon.be
Par Téléphone: 02/218 09 08
Par Mail: info@al-anonbe.fr
Par écrit : Groupes Familiaux Al-Anon
111 Rue de la Poste 1030 BRUXELLES - Belgique

Externe Informatie:

Via mail:

1106 mails vertrokken naar:

- Geestelijkheid Heule
- Gemeenteraadsleden Kortrijk
- Begeleidingstehuizen
- Thuisbegeleiding
- Begeleidingscentra
- Diensten voor pleegzorg
- Federatie Sobriëtas vzw
- Meester Beernaert J, tot voor kort voorzitter ADR van de Nederlandstalige AA België
- Mevrouw Jordens L, huidige voorzitter ADR van de Nederlandstalige AA België
- Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen vzw
- Beschut Wonen
- Diensten Begeleid wonen
- Comité voor Bijzondere Jeugdzorg
- Dagcentra voor Integrale Gezinsbegeleiding
- Oikonde
- Kristiaan Rotthier, beheerder A ADR van de Nederlandstalige AA België, voorzitter VZW Aldineabel
- Jongerenzorg
- Nederlandstalige CAW's
- Centrum Geestelijke Gezondheidszorg
- Netwerk gezinsondersteuning
- Diensten bemiddeling minderjarigen
- Pleegzorg
- De ministers van de Vlaamse Regering
- De ministers van de Federale regering
- Les ministers du Gouvernement Wallon
- Die ministers von die aktuelle Regierung der Deutschsprachigen Gemeinschaft (DG) Belgiens
- Alle Vlaamstalige OCMW's
- Les fédérations des CPAS
- De Bemiddelingscommissie
- Familiehulp VZW
- Familiezorg West-Vlaanderen
- Vlaamse Overheid
- Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, toezicht Volksgezondheid West-Vlaanderen
- Politizone VLAS (Kortrijk)
- Schoolgemeenschappen Kortrijk en omliggende (lagere school, hogere school, Katho, VTI, enz.)
- Dekenij Kortrijk
- Evangelische Christenen
- Orthodoxe Parochie
- Ontwenningssklinieken Vlaanderen
- psychiatrische klinieken Vlaanderen

Interview:

Lokale radio: Radio Maria voor Nederland en Vlaanderen op 22 augustus 2011 door Vincent Wibier.

Maandag 22 augustus om 08:15 uur. (herhaald om 20:00 en 00:00 uur.)

Programmaoverzicht Leven met God, week 34

Datum

Onderwerp en gast

Maandag 22 augustus
om 08:15 uur

**50 jaar Al-Anon België, 12-stappenprogramma
voor familie en vrienden van alcoholisten**
met Colette en Ronnie

Pers:

The poster features a central image of yellow flowers with the text "LEEF EN LAAT LEVEN" and "VIVRE ET LAISSER VIVRE" overlaid. Below the image, it says "1961-2011" and "AL-ANON BELGIË : 50 JAAR" / "AL-ANON DE BELGIQUE: 50 ANS". To the right, there is a text box with details about the 50th anniversary celebration on September 3, 2011, at O.C. DE VONKE Lagaeplein, HEULE. It includes contact information: Tel. 03/218.50.56, www.al-anonvl.be, email: info@al-anonvl.be, and the address: AL-Anon Familiegroepen, Helenalei 24 (Gvl), B-2018 Antwerpen.

Aangeschreven via mail:

- Visie, Periodieke uitgave van ACW Midden en Zuid West-Vlaanderen
- Radio 2 West-Vlaanderen
- Het Nieuwsblad - Uit-in-regio-Kortrijk
- Kortrijks Handelsblad - Het Wekelijks Nieuws - Radio 2
- Nieuwsblad
- Persburo Belga
- Het Nieuwsblad
- Radio Media
- Steps City Guide
- VRT

- VTM
- Nieuws.be W.Vlaanderen
- AVS Oost-Vlaamse televisie
- Costa FM radio
- VBRO radio
- FM Brussel
- Club FM Diksmuide Radio
- Radio Maria voor Nederland en Vlaanderen
- Molenland FM
- Gaveromroep
- Radio Bingo
- Radio ClubFM
- Het Laatste Nieuws
- Gazet van Antwerpen
- De Morgen
- De Standaard
- Het Belang van Limburg
- De Gentenaar
- Metro
- De zondag
- De weekbode Krant van West-Vlaanderen
- De Streekkrant/De Weekkrant
- West-Vlaamse zenders WTV en Focus TV
- Ring TV & RTVM Het regionale nieuws
- Dorpskrant TINEKE Drukkerij Moreels BVBA Heulestraat 10 HEULE

Reactie Pers:

- Kerk en leven regio Heule.

"Ik werk voor redactie kerk & Leven in Heule en kreeg je bericht door.

Een interview is voor ons niet mogelijk, een aankondiging eventueel wel. Noël Maes"

- Kalender OC De Vonke Heule.
- Dorpskrant TINEKE Drukkerij Moreels BVBA Heulestraat 10 HEULE

vrijdag 2 - 15.30 u. Kasteel
 Academie Stad Kortrijk - Academie
 in de koetshuizen (iedere vrijdag)
zaterdag 3 - 13.00 u. De Vonke
 Al Anon - viering 50 jaar -
 alanon50jaar@hotmail.com
zaterdag 3 - 9.00 u. Kasteel
 Adventkerk - Bijbellezingen - ook
 op 10/09, 17/09, 24/09,
zaterdag 3 - 14.30 u. Kasteel
 Schaakkring Groeninghe Kortrijk -
 Schaken

Op het internet:

enkele links

suggestie: typ in google: 50 jaar al-anon en vindt alle websites met meldingen...

Lokale radio: Radio Maria voor Nederland en Vlaanderen:

<http://www.radiomaria.nl> = zie in archief: interview 22 augustus door Vincent Wibier.

Seniorennet:

http://blog.seniorennet.be/s_h_d_t/archief.php?ID=5 = gastenboek

01-09-2011

☐ Gelukwensen

Gelukwensen met jullie viering 50 jaar. Als ik de kranten en nieuwsberichten lees over de gevolgen van alcohol zijn er heel veel mensen die hier baat bij hebben. Want elke alcoholist heeft toch een familie (vooral vrouw en kinderen) die ook mee die gevolgen dragen. Mogen zij allemaal de gunstige invloed van Al-Anon leren kennen. Rosa

01-09-2011 om 19:59 geschreven door Rosa

26-07-2011

☐ VIERING AL-ANON BELGIE : 50 JAAR

Op 03 september 2011 viert Al-Anon haar 50-jarig bestaan in België. Deze vereniging voor verwanten en vrienden van alcoholisten vond haar oorsprong op 6 januari 1960 op de Vleurgatsesteenweg te Elsene-Brussel, onder leiding van de heer André De Boe (N.C.A.). In 1961 werd zowel de Franstalige als de Nederlandstalige Al-Anon opgericht. Dit jubileum wordt gevierd in het O.C. DE VONKE Lagaeplein, HEULE. Aanvang 14:00 uur Inkom gratis Tel. 03/218.50.56 www.al-anonvl.be email: info@al-anonvl.be Al-Anon Familiegroepen Helenalei 24 (Gvl), B-2018 Antwerpen

26-07-2011 om 11:43 geschreven door Colette

22-01-2011

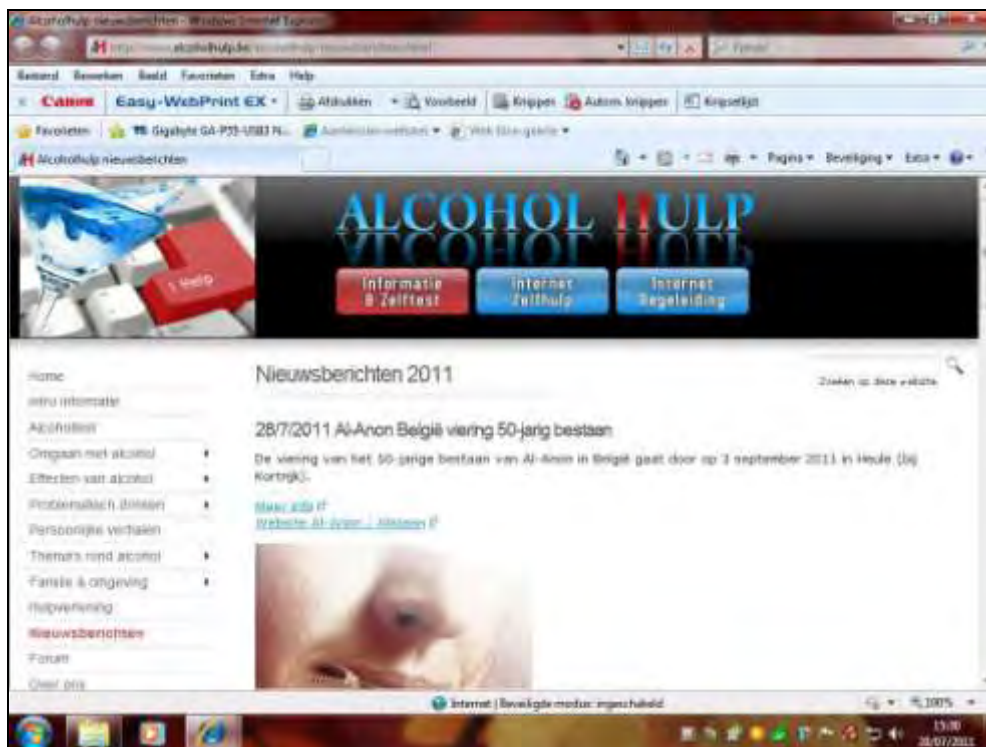
Hulporganisaties:

<http://www.hulporganisaties.be/> = sociale agenda

Online hulpverlening :

<http://www.alcoholhulp.be/alcoholhulp-nieuwsberichten.html> = aankondiging

Website 50 jaar geleden :

<http://www.50jaargeleden.nl/2010/01/06/eerste-belgische-al-anongroep> = mededeling geplaatst in Mens en maatschappij door Redactie

Eerste Belgische Al-Anongroep

[Al-Anon](#) is ontstaan uit de nood van familieleden en vrienden van alcoholisten. Al-Anon is, evenals [AA](#), in Amerika ontstaan. In het begin was er alleen AA en dat was een zaak voor het hele gezin.

Ouders, echtgenoten en kinderen gingen allemaal mee naar de AA-vergaderingen, die gewoonlijk bij iemand thuis gehouden werden.

...

Bron: www.al-anonvl.be

Website Nieuws te Heule:

<http://www.heule.be/nieuws/jubileum-50-jaar-al-anon-belgie> = historiek en uitnodiging

Reacties

colette schrijft

op 31 Augustus, 2011, 21:39

AL-ANON BELGIË VIERT 50 JAAR!

Op 03 september 2011 viert Al-Anon haar 50-jarig bestaan in België.

THEMA: "LEEF EN LAAT LEVEN!"

Deze vereniging voor verwanten en vrienden van alcoholisten vond haar oorsprong op 6 januari 1960 op de Vleurgatsesteenweg te Elsene-Brussel, onder leiding van de heer André De Boe (N.C.A.).

In 1961 werd zowel de Franstalige als de Nederlandstalige Al-Anon opgericht.

Dit jubileum wordt gevierd in het

O.C. DE VONKE Lagaeplein, HEULE.

Aanvang 14:00 uur

Inkom gratis

Tel. 03/218.50.56

www.al-anonvl.be

email: info@al-anonvl.be

Al-Anon Familiegroepen

Helendalei 24 (Gvl), B-2018 Antwerpen

ONTHAAL – ACCUEIL

Aanwezigheid gekend:

Dhr Frans Larridon, voorzitter Federatie Sobriëtas vzw Frans Larridon

U kunt rekenen op mijn aanwezigheid op zaterdag 3 september. Vriendelijke groeten Frans Larridon, voorzitter Federatie Sobriëtas vzw.

Dhr Beernaert Jeroom, tot voor kort nog de voorzitter van de Algemene Dienstenraad van de Nederlandstalige Anonieme Alcoholisten in België.

U mag noteren dat mijn echtgenote en ikzelf zullen aanwezig zijn en aan het feestmaal zullen deel nemen. Met vriendelijke groeten Jeroom Beernaert.

Verontschuldigd:

Schepen Depuydt Christine Gemeenteraad Kortrijk.

In naam van schepen Christine Depuydt dank ik u voor de vriendelijke uitnodiging op de viering van 50 jaar AL-ANON BELGIE op zaterdag 3 september 2011 vanaf 14 uur in OC De Vonke te Heule. Gelieve mevrouw Depuydt echter te willen verontschuldigen. Reeds eerder aangegane verplichtingen voor diezelfde namiddag en avond laten haar helaas niet toe om in te gaan op uw uitnodiging.

Schepen van Jeugd, Gezin Cbudde Alain Gemeenteraad Kortrijk

Hartelijk dank voor de uitnodiging. Helaas zie ik mij genoodzaakt mij te laten verontschuldigen. Als schepen o.a. ook bevoegd voor Burgerzaken dien ik die namiddag immers 3 jubilerende echtparen op het stadhuis te ontvangen. Ik hou eraan u alle succes toe te wensen met de ongetwijfeld vele voorbereidingen voor deze dag, maar vooral elke medewerker en vrijwilliger te feliciteren met deze 50° verjaardag van uw mooie vereniging ! Met vriendelijke groeten.

Minister en Gemeenteraadslid Van Quickenborne Vincent Gemeenteraad Kortrijk

De minister kan gezien eerder aangegane verbintenissen helaas niet aanwezig zijn. Gelieve hem hiervoor te verontschuldigen.

Gemeenteraadslid Byttebier Koen Gemeenteraad Kortrijk

In mijn legerdienst in Sijsle was ik "vertaler van dienst" voor Al-Anon bij adjudant Moens...

Karel/Brugge Al-Anon

Soms is het moeilijk om te kiezen, voor mij is het deze keer zeer moeilijk! Maar het feit dat de sluitingswedstrijd van de Masters Trophy in Deinze op 03 september, alléén die dag doorgaat en overwegend dat ik zeker nog de kans kan krijgen om Jullie te ontmoeten of per mail of telefoon contact te hebben, heb ik besloten naar Deinze te gaan. Ik stuur met deze mijn beste wensen aan de ganse Vergadering en wens voor allen die problemen hebben door het alcoholisme van anderen veel sterkte en gemoedsrust om zich dagelijks enkele ogenbikken in onze literatuur te verdiepen en zodoende met ons programma en onze bijeenkomsten aan ons leven een positieve wending te geven! Gelijkdelijk zullen we ervaren dat niet alleen ons leven positief verandert maar onze hele leefwereld beter zal worden. Lang leve Al-Anon Groetjes, karel/Brugge St Kruis

Mevrouw Jordens Lieve, voorzitter van de Algemene Dienstenraad van de Nederlandstalige Anonieme Alcoholisten in België.

Vriendelijk bedankt voor deze uitnodiging. Op deze namiddag hebben we onze tweemaandelijks vergadering van de Algemene Dienstenraad. Als kersverse voorzitter wordt ik op deze vergadering verwacht. Ik wens jullie van harte te feliciteren met deze viering en vooral voor zovele jaren inzet en bekommernis voor de partners en familieleden. Moge jullie werking in de toekomst blijven groeien! Lieve Jordens Beheerder A Voorzitter ADR AA.

Minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, Peeters Kris

Geachte mevrouw, Vlaams minister-president de heer Kris Peeters, dankt u voor de vriendelijke uitnodiging op de viering AL-ANON België- 50 jaar op 3 september. Het is agendamatisch helaas niet mogelijk voor de minister-president om aanwezig te zijn. Mag ik u vragen hem te laten verontschuldigen aub? Waarvoor dank, met vriendelijke groeten, Sabah Dahmani Secretariaat Vlaams minister-president Kris Peeters

Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, Crevits Hilde

De minister ontving in goede orde de uitnodiging om aanwezig te zijn op de viering AL-ANON BELGIE, 50 jaar op 3 september 2011. Wegens andere aangegane verplichtingen kan de minister tot haar spijt niet ingaan op de uitnodiging. Langs deze weg wenst zij zich dan ook te verontschuldigen. Alvast dank voor het begrip. Met vriendelijke groeten, Anne Mie Watteeuw Kabinet Minister Hilde Crevits Vlaams Minister van Mobiliteit en Openbare Werken.

Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, Joke Schauvliege

Geachte, Vlaams minister Joke Schauvliege heeft de uitnodiging tot het bijwonen van de viering “ 50 jarig bestaan van AL-ANON goed ontvangen en zij dankt u hiervoor. Andere afspraken in haar agenda laten haar echter niet toe op deze bijeenkomst aanwezig te zijn en zij wenst zich dan ook te verontschuldigen. Uiteraard wenst zij de AL-ANON-zelfhulpgroep alle succes toe voor de toekomst. Hoogachtend Gilberte Meysman Kabinet van Joke Sschauvliege Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, Smet Pascal.

Beste, Bij deze dank ik u graag voor onderstaande uitnodiging ter attentie van minister Pascal Smet. Helaas moet ik ook melden dat minister Smet niet aanwezig kan zijn omwille van een eerder geplande afspraak. Graag wil ik hierbij dan ook vragen dhr Smet voor zijn afwezigheid te verontschuldigen. Met dank en vriendelijke groeten, Carla BUELENS assistente minister Pascal SMET Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel.

Secretaris OCMW GISTEL, Dhr Mangleer Joost.

Geachte, Gelieve OCMW Gistel te verontschuldigen vriendelijke groeten, Joost Mangleer Secretaris.

BOEKENSTAND EN OPENBARE INFORMATIE

In de zeshoek-zaal werden de standen ingericht:

Al-Anon / Alateen NL

Al-Anon / Alateen FR

Documentatiestand AA NL

Boekenstand AA NL

Contactgroep AA NL

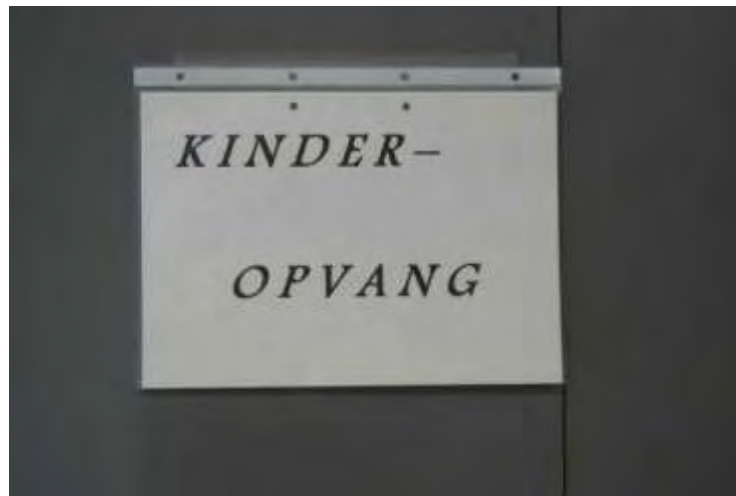

Aandenken Alateen/Al-Anon 50j

KINDEROPVANG

Er is kinderopvang voorzien. De kinderen kunnen terug opgehaald worden om 17:15 aan het 'Meeting-point' aan de boekenstand .

Justine en Pieter, Annelies en Kevinn, stonden in voor deze kinderopvang in het lokaal van O.C. De Vonke, naast het gemeentepark te Heule. Dank zij het mooie weer konden de vijf kinderen buiten spelen in het park tijdens de feestvergadering: Een verfrissend “waterballonnen spel”.

VERWELKOMING: Moderator Linda -Nederlandstalige Al-Anon.

Beste mensen ,

Mijn naam is Linda , ik ben een dankbaar lid van Al-Anon en begeleider van Alateen en ik prijs mezelf heel gelukkig dat ik één van die schakels ben die van Al-Anon wereldwijd één grote familie maken.

Het is mij een waar genoegen , jullie vandaag te mogen verwelkomen op deze heugelijke dag!

50 jaar Al-Anon ! Een halve eeuw !!! Dat wil zeggen dat ik amper 2 jaar oud was toen Al-Anon hier in België in de startblokken stond .

Het thema is Leef en Laat Leven ! Dat is eigenlijk waar het allemaal om draait . Leef!!! en laat een ander zijn of haar Leven . Het klinkt eenvoudig maar het is vaak toch zo verschrikkelijk moeilijk .

Philippe en ik gaan deze namiddag aan elkaar praten . Philippe gaat dit doen in de Franse taal en ik in de Nederlandse taal . Ook de Franstalige en Nederlandstalige sprekers zullen elkaar afwisselen .

Na de pauze krijgen we een mooie mime voorstelling maar daar vertel ik later meer over .

Even beginnen met enkele praktische puntjes :

- Willen jullie zo vriendelijk zijn uw mobile telefoon op stil te zetten . Niet heen en weer te lopen om de sprekers en de luisteraars niet te storen .
- Mag ik iedereen vragen geen foto's te nemen om onze anonimiteit niet te schaden , ook niet van de mimespelers.
- Er is kinderopvang voorzien . De kinderen kunnen terug opgehaald worden om 17:15 aan het ' Meeting-point' aan de boekenstand .

Dank u .

Dan volgt hier de korte omschrijving van Al-Anon en Alateen :

De Al-Anon Familiegroepen vormen een gemeenschap van verwanten en vrienden van alcoholisten. Alateen maakt deel uit van deze familiegroepen.

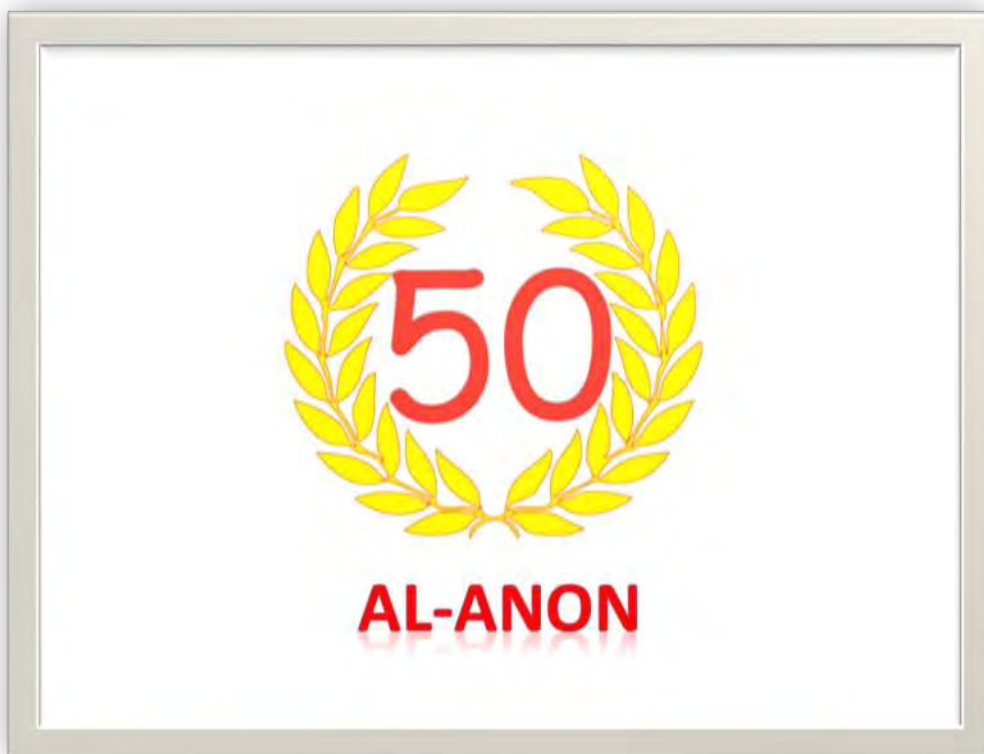
Wij bespreken onderling onze ervaringen en geven elkaar kracht en hoop.

Wij geloven dat alcoholisme een gezinsziekte is en dat verandering van levenshouding kan bijdragen tot ons herstel.

Al-Anon heeft geen bindingen met sekten, kerken, politieke organisaties

*of welke andere instellingen dan ook.
Zij neemt niet deel aan maatschappelijke discussies en kiest geen partij
voor of tegen een bepaalde zaak.
Het lidmaatschap is gratis. Al-Anon/ Alateen voorziet in haar eigen behoeften
door vrijwillige bijdragen van de leden.
Al-Anon / Alateen heeft maar één doel en dat is de familieleden en
vrienden van alcoholisten helpen.
Wij doen dit door het programma van de Twaalf Stappen te volgen,
door het opvangen en troosten van familieleden en/of vrienden van de alcoholist(e).*

Graag geef ik nu het woord aan mijn collega Philippe , die tevens voorzitter is van de Raad van Bestuur van onze Franstalige zustergroep .

50 ANS D'AL-ANON.

Chères Amies, Chers Amis,
Geachte vriendinnen, Beste vrienden,

Bonjour et bienvenue à tous en cette journée magnifique qui nous rassemble tous pour fêter les 50 ans d'Al-Anon.
Il me semble que pour fêter cet anniversaire, nous devons en premier lieu remercier toutes ces amies et ces amis qui nous ont précédés. Ils ont œuvré dans nos communautés pendant toutes ces années pour développer la fraternité dans le respect des traditions d'Al-Anon. Des femmes et des hommes ont pris exemple de ce qui était développé aux États-Unis et l'ont appliqué à notre culture en veillant à respecter l'esprit du mouvement Al-Anon. Le travail et donc les résultats sont considérables.

60 GROEPEN

60 GROUPES

La solidarité qui existe de par le monde, de New-York à Bruxelles, du Nord au Sud, a engendré une immense richesse : l'aide apportée aux familles et aux proches des alcooliques n'est pas un vain mot. Nos réunions commencent par la Prière de la Sérénité. Nous faisons confiance à notre Puissance Supérieure. Nous écoutons attentivement nos amis et nous leur

donnons sans détour notre compréhension, notre amitié. Un témoignage nous amènera à nous demander comment nous sommes si calmes, si détendus malgré que nous avons eu des difficultés, que nous aussi nous sommes sentis seuls, abandonnés, humiliés par l'alcoolique. Par nos réunions, notre amitié, nos expériences mises commun, nous avons réussi à redonner un sens à notre vie et à retrouver notre équilibre psychique, mental et physique même si nous vivons avec un alcoolique, abstinent ou pratiquant. Nous ne ressasons pas le passé mais nous allons de l'avant. « Vouloir c'est pouvoir »

Je voudrais rendre hommage à tous ceux qui se dévouent corps et âme pour la fraternité :

L'aide aux enfants des alcooliques par Alateen redonne un sens à la vie de nos enfants affectés par l'alcoolisme de leur parent. J'ai toujours été ému par cette amie Suisse qui créait des jeux de rôle avec les enfants dans le but principal de leur redonner confiance et sourire. Les enfants apprennent vite et comprennent plus facilement que les adultes ce qu'ils peuvent changer dans leur manière de vivre afin d'accepter la maladie et d'avoir des relations saines avec ceux qui les entourent.

Nos assemblées sont les lieux où nous pouvons faire progresser et approfondir notre connaissance d'Al-Anon.

L'information publique est une tâche (ingrate) sans fin qui a pour but de créer l'attrait pour notre fraternité ; de nombreux membres ont visité cliniques, centres de santé, écoles, groupements avides de connaître Al-Anon. Ils ont répondu à de très nombreuses questions de vive voix ou par téléphone, et plus récemment par le biais de forums présents sur certains sites Internet. Nous nous appuyons volontiers sur nos amis AA pour organiser nos informations. La francophonie est heureuse de pouvoir s'appuyer sur une littérature abondante, riche et variée.

Tous ces services ont été initiés et mis en place par des équipes de membres motivés. La fraternité s'est développée rapidement ; en Belgique francophone, le mouvement a atteint 60 groupes. À présent, nous sommes confrontés à de nouveaux défis que nous cherchons à relever : le nombre de membres tend à diminuer parce que les moyens d'information et d'aide se généralisent. Pourtant les familles qui vivent auprès d'un alcoolique continuent de souffrir et il est important pour nous de leur faire savoir qu'une aide peut leur être apportée pour ce problème spécifique. En plus, grâce au programme de rétablissement appliqué chez Al-Anon (proche de programme des AA), c'est une nouvelle approche des défis de la vie qui devient possible car ce programme s'applique à toute situation.

Aujourd'hui nous fêtons les 50 ans d'Al-Anon et je fais le vœux que les prochaines 50 années apportent encore à de nombreuses familles et amis d'alcooliques, l'aide et l'espoir que nous avons reçus. Al-Anon devra s'adapter, se repenser afin de répondre aux nouvelles formes de vie de notre société, aux nouveaux moyens de communication. Pour cela Al-Anon aura toujours besoin de membres motivés qui accepteront de donner de leur temps pour partager ce qu'ils ont eux même reçu et ainsi transmettre aux générations qui suivent ce message d'espoir.

Vivre et laisser vivre, ce slogan à appliquer dans tous les domaines de notre vie, nous invite à passer une journée heureuse et décontractée en laissant de côté tous nos soucis pour quelques heures. Profitons de ces bons moments ensemble pour faire la fête !

Bonne journée à tous.

Philippe

Beste vriendinnen, Beste Vrienden,

Hallo en welkom op deze prachtige dag die ons allen samenbrengt om de 50ste verjaardag van Al-Anon te vieren.

Om dit jubileum te kunnen vieren, moeten we, eerst al die vrienden en die vriendinnen die ons zijn voorgegaan, bedanken. Ze werkten in onze gemeenschappen, door de jaren heen, om een familiegroep te ontplooien in overeenstemming met de tradities van Al-Anon. Vrouwen en mannen hebben een voorbeeld genomen aan wat werd ontwikkeld in de Verenigde Staten en dat toegepast op onze cultuur, rekening houdend met de geest van Al-Anon. Het werk en dus ook de resultaten zijn aanzienlijk.

De solidariteit die bestaat in de hele wereld, van New-York tot Brussel, van noord naar zuid, heeft geleid tot immense rijkdom: de steun aan families en vrienden van alcoholisten is geen leeg woord. Onze bijeenkomsten beginnen met ons Gebed. Wij vertrouwen op onze Hogere Macht. Wij luisteren aandachtig naar onze vrienden en we geven ze onomwonden ons begrip en onze vriendschap. Een getuigenis zal ons leiden naar de vraag hoe we zo rustig, zo ontspannen kunnen zijn, zelfs al hebben we problemen, die wij alleen voelen, en ook als we ons verlaten en vernederd voelen door de alcoholist. Door in onze bijeenkomsten, onze vriendschap en onze ervaringen te delen, zijn we erin geslaagd om de zin van ons leven, onze emotionele balans, mentaal en fysiek, te herstellen, zelfs al leven we met een drinkende of gestabiliseerde alcoholist. We staan niet stil bij het verleden, maar we gaan vooruit. "Willen is kunnen"

Ik wil hulde brengen aan allen die zich met lichaam en ziel inzetten voor onze gemeenschap:

Ondersteuning voor kinderen van alcoholisten door Alateen geeft opnieuw een betekenis aan het leven van zij, die getroffen zijn door alcoholisme van een ouder. Ik ben altijd ontroerd door deze Zwitserse vriendin, die rollenspelen verzong met het doel hun vertrouwen en glimlach terug te geven. Kinderen leren snel en begrijpen gemakkelijker dan volwassenen, dat zij hun manier van leven kunnen veranderen en zo de ziekte accepteren en daardoor een gezonde relatie kunnen hebben met de mensen rondom hen.

Onze bijeenkomsten zijn de plaatsen waar we vooruitgang kunnen maken en ons verdiepen in onze kennis van Al-Anon.

Openbare informatie is een eindeloze taak (ondankbare) en heeft tot doel de aantrekkingskracht van onze gemeenschap te bevorderen. Veel mensen hebben klinieken, gezondheidscentra, scholen en groepen bezocht, voor ze Al-Anon leren kennen. Vele vragen worden beantwoord in een persoonlijk gesprek of via de telefoon, en meer recent via de forums die te vinden zijn op een aantal websites. We steunen ook graag op onze AA-vrienden om onze informatie te organiseren.

De Franstaligen kunnen zich verheugen op een uitgebreide, rijke en gevarieerde literatuurstudie.

Al deze diensten worden bekendgemaakt door teams van gemotiveerde leden. De familiegroep is snel gegroeid in Franstalig België, en bevat 60 groepen. Nu zijn we geconfronteerd met nieuwe uitdagingen als we proberen om het aantal leden te verhogen. Het aantal leden heeft de neiging tot verminderen omdat de middelen van informatie en ondersteuning wijdverbreid zijn. Maar gezinnen die leven met een alcoholist, blijven lijden en het is belangrijk voor ons om hen te laten weten dat bijstand kan worden verleend voor dit specifieke probleem. Bovendien, door de toepassing het herstelprogramma van Al-Anon (dicht bij het AA-programma) is een nieuwe aanpak van de uitdagingen van het leven mogelijk, gezien is het programma van toepassing is op elke situatie.

Vandaag vieren we 50 jaar Al-Anon en ik wens dat we de komende 50 jaar vele families en vrienden van alcoholisten, hulp en hoop kunnen brengen die ook wij hebben ontvangen. Al-Anon zal zich moeten aanpassen en herbronnen om tegemoet te komen aan de nieuwe levensstijlen en de nieuwe mediatoeepassingen. Daarom zal Al-Anon altijd gemotiveerde leden nodig hebben die bereid zijn tijd te geven om te delen wat ze zelf hebben ontvangen en zo door te geven aan generaties die deze boodschap van hoop volgen.

Leven en laten leven, deze slogan, van toepassing op alles in ons leven, nodigt ons nu uit om een dag gelukkig en ontspannen door te brengen, afgezien van al onze zorgen. Laten we de tijd dat we samen zijn gebruiken om te feesten!

Goede dag aan iedereen.
Philippe

VERWELKOMING VZ Raad Nederlandstalige Al-Anon: Ernestine VZ Raad

Het woord is nu aan Ernestine. Ernestine is lid van Al-Anon en tevens de voorzitter van onze Nederlandstalige structuur.

50 JAAR AL-ANON

Welkom! Vandaag zijn we samengekomen om een verjaardag te vieren. Niet zomaar een verjaardag, maar de verjaardag van Al-Anon. Op keerpunten in het leven heeft de mens de gewoonte om terug te kijken naar dat wat geweest is. Om een balans op te maken en om plannen te maken voor de toekomst. Alles stap voor stap.

Twee moedige vrouwen hebben Al-Anon opgericht in Amerika. Louis en Ann ondervonden dat er nood was aan aparte vergaderingen voor partners, familieleden en vrienden van alcoholisten. Met behulp van hun partners hebben ze de eerste stappen gezet. Enkele jaren later heeft hun idee ook ons bereikt. Zoals alles in Al-Anon is ook het oprichten van de vzw niet van een leien dakje gegaan.

Al-Anon kwam in 1961 naar België. De pioniers in die eerste Al-Anonjaren hebben fantastisch werk geleverd: Ze bestelden literatuur vanuit Amerika en vertaalden deze. Het eerste vertaalde boek was: “De Twaalf Stappen en de Twaalf Tradities”. Er volgden nog vele boeken en folders.

De geboorte van Oase het driemaandelijks contactblad, had tot gevolg dat er een Algemeen Dienstbureau Vlaams Al-Anon werd opgericht. Het huidige contactblad keerpunt word nog altijd met de zelfde liefde uitgegeven.

Op 25 augustus 1970 werd in Roeselare de eerste Alateengroep opgericht.

Op 11 augustus 1981 werd de huidige vzw in Kasterlee opgericht en in november van dat jaar in het staatsblad gepubliceerd.

En zoals wij het nu ervaren, hebben de oprichters van de huidige vzw het werk van die pioniers voortgezet, op hun manier en volgens de tradities en begrippen van Al-Anon.

Vandaag bestaat Al-Anon 50 jaar, vooral door de inzet van iedereen in Al-Anon.

Hoe is Al-Anon nu: het lijkt alsof Al-Anon stil staat. Als ik negatief zou zijn, zou ik zelfs kunnen zeggen dat Al-Anon achteruitgaat. Maar zo zie ik het niet. Het is een tijd van verandering, van groeien van andersdenkend. Van leren en niet te vergeten wat het doel van Al-Anon is. Een tijd om Stappen, Tradities en Begrippen nog meer in mijn leven toe te laten. In Ons leven toe te laten. Om recht te staan, elkaar een hand te geven en samen de weg te gaan die voor ons open ligt en weggelegd is.

Wat is de toekomst van Al-Anon?

Vanaf het bestaan van Al-Anon tot op heden was en is er een toekomst en die zal blijven bestaan zolang er mensen zijn die zich inzetten en dat geluk willen delen.

Ik geloof dat wat er ook gebeurt, hoe alles ook veranderd, de maatschappij of de samenstelling van de gezinnen, dat de geest van Al-Anon en alles wat de gemeenschap met elkaar verbind verder zal leven. Vandaag wil ik ook een oproep doen aan iedereen. Draag je steentje bij voor onze groei en het voortbestaan zodat iedereen dezelfde hulp kan krijgen zoals ook wij die gekregen hebben. Ik probeer te geven wat ik ooit zo gul gekregen heb en nog altijd krijg door het programma te volgen en mee te werken in de diensten.

THEMA: LEVEN EN LATEN LEVEN!

Naast onze verjaardag wil ik nog wat zeggen over het thema leef en laat leven. Het thema is heel goed gekozen, want als ik niet goed zou willen leven, zou ik ook niet kunnen houden van anderen. Zoals zo velen heb ik het geluk gehad Al-Anon te leren kennen via AA. Wat heb ik 18 jaar geleden gekregen? Hulp om een nieuw leven te beginnen. Een leven met een leidraad van hoop, vreugde, gemoedsrust en dankbaarheid. Het begint bij mij, maar ik had het niet gekund zonder de liefdevolle vriendschap die ik kreeg in Al-Anon en AA. Ik kan mijn taak in Al-Anon vervullen met de hulp van anderen. Werken voor Al-Anon geeft mij veel voldoening en laat me groeien. Door Al-Anon heb ik mezelf leren kennen en aanvaarden. Maar eigenlijk kan ik met woorden niet uitdrukken wat Al-Anon voor mij betekent. Daarom wil ik met een knuffel laten zien aan jullie hoe gelukkig het mij maakt.

SLOT

Al-Anon viert feest dus ook iedereen die met de vzw begaan is of een warm hart toedraagt, ook al kunnen zij niet aanwezig zijn. Ik wens Al-Anon veel geluk en nog vele jaren om te zorgen voor iedereen die nog hulp nodig heeft. Ik wil ook de mensen heel hartelijk bedanken die zich ingezet hebben om deze dag mogelijk te maken.

En ik wil u dit mee op weg geven:

Al-Anon is een stukje hemel dat afdaalt naar de aarde.

Nog een fijne dag aan iedereen!

Ernestine

HEMEL OP AARDE

LE CIEL DESCEND SUR TERRE

AL-ANON: 50 ANS

La bienvenue ! Nous nous sommes réunis aujourd'hui pour fêter un anniversaire. Pas un anniversaire quelconque, mais l'anniversaire d' Al-Anon. A des tournants dans la vie, l'homme a l'habitude de jeter un coup d'œil sur ce qui a été. Afin de faire le point et faire des plans pour l'avenir. Tout ceci pas à pas.

Deux femmes courageuses ont fondé Al-Anon en Amérique. Louise et Ann ont appris qu'il y avait un besoin d'avoir des réunions séparées pour les partenaires, les membres de la famille et les amis d'alcooliques. A l'aide de leurs partenaires, elles ont fait les premiers pas. Quelques années plus tard leur idée nous est parvenue nous aussi.

Comme tout dans Al-Anon la fondation de l'a.s.b.l. (l'association sans but lucratif) aussi n'a pas marché comme sur des roulettes. Al-Anon est venu en Belgique en 1961. Pendant les premières années de l' Al-Anon, les pionniers ont fourni un travail fantastique. Elles commandaient de la littérature en Amérique et la traduisaient. Le premier livre traduit était « Les Douze Etapes et les Douze Traditions. » Ensuite il y avait des livres et des dépliants.

La naissance de la revue trimestrielle « Oasis » avait comme suite la fondation du Bureau Général de Service Al-Anon Flamand. La revue actuelle « Keerpunt » est toujours publiée avec le même amour.

Le premier groupe Alateen a été fondé le 25 août 1970 à Roulers.

L'a.s.b.l. (l'association sans but lucratif) actuelle a été fondée le 11 août 1981 à Kasterlee. En novembre de la même année suivait la publication dans le Moniteur Belge. Nous savons aujourd'hui par expérience que les fondateurs de l'a.s.b.l. ont continué le travail des pionniers : Ceci à leur manière et selon les traditions et les concepts d' Al-Anon.

Aujourd'hui Al-Anon existe 50 ans, grâce à tous les membres d' Al-Anon.

HAND IN HAND SAMEN OP WEG

**SE DONNER LA MAIN POUR
PARCOURIR LE CHEMIN**

De nos jours, il semble qu' Al-Anon s'est arrêté. Si je voulais être négative, je pourrais même dire qu' Al-Anon recule. Mais je ne le vois pas ainsi. Le temps est au changement, à la croissance, au non-conformisme. Il faut apprendre et ne pas oublier ce qu'est le but d' Al-Anon. Il est temps d'admettre plus encore dans ma vie et dans notre vie les Douze Etapes, les Douze Traditions et les Douze Concepts. Il est temps de se mettre debout, de se donner la main et de parcourir ensemble le chemin qui est ouvert. Et réservé pour nous.

Quel est l'avenir d' Al-Anon ? Il y aura toujours un avenir pour Al-Anon aussi longtemps qu'il y aura des gens qui s'engagent et veulent partager ce bonheur. Quoi qu'il arrive et quoi que tout change ; comme la société ou la composition des familles, je crois que l'esprit d' Al-Anon et tout ce qui réunit la communauté, vivra davantage.

Aujourd'hui je veux faire un appel à tous. Aidez-nous dans notre développement et continuité pour que chacun puisse recevoir une même aide, que nous aussi nous avons reçue dans le passé. J'essaye de donner ce que j'ai reçu si généreusement en suivant le programme et en travaillant dans les services d' Al-Anon.

THEME : VIVRE ET LAISSER VIVRE!

A part notre anniversaire, je voudrais dire encore quelque chose sur le thème : « Vivre et laisser vivre ! » Le thème est très bien choisi car si je ne voudrais pas vivre bien, je ne pourrais non plus aimer les autres. Comme tant d'autres j'ai eu le bonheur de connaître Al-Anon par AA. Qu'est-ce-que j'ai reçu il y a déjà 18 ans ? De l'aide pour commencer une nouvelle vie : une vie avec comme fil conducteur l'espérance, la joie, la sérénité et gratitude. Ça commence avec moi, mais je n'aurais pas pu le faire sans l'amitié affectueuse reçue dans Al-Anon et AA.

Grace à l'aide des autres, je peux réaliser ma tâche dans Al-Anon. Travailler pour Al-Anon me donne beaucoup de satisfaction et me laisse me développer. Par Al-Anon j'ai appris à me connaître et à m'accepter. Au fond, je ne peux exprimer avec des mots ce que signifie Al-Anon pour moi.

Pour cela je veux montrer avec un câlin de quelle manière Al-Anon me rend heureuse.

FIN

C'est la fête chez Al-Anon pour tout le monde qui tient à cœur l' a.s.b.l. (l'association sans but lucratif), même si tout le monde n'est pas dans la possibilité d'être présent. Je souhaite beaucoup de bonheur à Al-Anon et encore beaucoup d'années pour s'occuper de tout le monde qui a encore besoin d' aide.

Je veux remercier de tout cœur les gens qui se sont engagés pour organiser cette journée de fête. Et je veux vous donner ceci pour la route : « Al-Anon est un petit morceau du ciel qui descend vers la terre. »

Encore une belle journée à tous !

Ernestine

Leven en Laten leven , is slechts één van onze slogans . Lorena gaat ons vertellen hoe zij het gevecht gewonnen heeft met zichzelf.

VIVRE ET LAISSER VIVRE

Je pense avoir gagné une bataille avec moi même, d'être à l'écoute de mes propres sentiments, de vivre un jour à la fois, de ne pas être dans le contrôle ni dans la critique. J'imaginai que le plus dur était derrière moi, il n'en n'était rien.

WEG VERLOREN

HORS COURS

J'étais vraiment perdue, si perdue que j'ai décidé de quitter mon groupe d'appartenance en colère contre le monde entier. Après 15 ans dans mon groupe, je pensais pourtant avoir touché mon fond. Mon orgueil en avait pris un fameux coup. J'ai continué ma route. Je ne voulais plus vivre, je me demandais comment continuer. J'ai tous repris à zéro, en me regardant avec honnêteté, en me posant les vraies questions. Je m'étais épuisé à force de m'occuper de la vie des autres et de me sentir responsable de leur bonheur. Comment j'en suis arrivée là ? Pourquoi encore et toujours reproduire les mêmes schémas? Il me semblait avoir fait les choses dans l'ordre, comme on me l'avait appris, comme une bonne petite fille gentille et obéissante. Maintenant je sais que Ma puissance Supérieure ne m'avait jamais abandonnée.

Je me trouvais là où ma puissance supérieure m'avait déposée avec amour. C'est elle qui m'a donné la force de me retrouver. Elle m'a aussi laissé vivre ce que je devais vivre. Je remercie cette Puissance aujourd'hui, car je sais que je peux non seulement lui faire confiance mais surtout elle ne me demande rien. Je sais maintenant que la route est encore longue et que c'est le travail de toute ma vie. Je dois apprendre à bien regarder les panneaux de signalisation, à prendre le temps de bien réfléchir, sentir que je suis sur le bon chemin. Pour cela je dois accepter que les personnes que j'aime soient capables de vivre leur propre vie, pour enfin me concentrer sur la mienne. Je remercie toutes les personnes qui m'ont encouragé à vivre et qui m'ont laissé vivre mes choix. Je vous aime.

Lorena

LEVEN EN LATEN LEVEN.

Ik denk dat ik een gevecht heb gewonnen met mijzelf, naar mijn eigen gevoelens kan luisteren, dag na dag leven, niet in de controle of de kritiek zijn. Ik dacht dat het ergste achter de rug was, niets was minder waar.

Ik was echt verloren, zo verloren dat ik besloten heb om mijn groep waar ik mij toebehoorde voelde, te verlaten, woedend tegen de hele wereld. Na 15 jaar dacht ik de boden te hebben geraakt. Mijn trots had er een harde klap gekregen. Ik heb mijn weg verder gezet. Ik wou niet meer leven; ik vroeg me af hoe ik verder moest.

Ik ben alles vanaf nul herbegonnen, mij in alle eerlijkheid bekeken door mij de juiste vragen te stellen. Ik was uitgeput door mij met het leven van anderen bezig te houden en door mij verantwoordelijk te voelen voor hun geluk. Hoe ben ik daar beland? Waarom nog en altijd dezelfde schema's herbeginnen?

Het leek mij nochtans dat ik zoals een goed, klein en gehoorzaam meisje de juiste dingen in de juiste volgorde gedaan had. Nu weet ik dat mijn Hogere Macht mij nooit heeft verlaten. Ik was daar waar mijn Hogere macht mij met liefde gezet heeft. Zij is het die mij de kracht gegeven heeft om mij terug te vinden. Zij heeft mij ook laten leven wat ik moest leven. Ik bedank deze Hogere Macht vandaag, want ik weet dat ik hem niet alleen kan vertrouwen maar vooral dat ze mij niets vraagt.

Nu weet ik dat de weg nog lang is en dat het een levensweg is. Ik moet leren om de signalisatiepanelen goed te bekijken, de tijd nemen om goed na te denken, voelen dat ik op de goede weg ben.

Daarom moet ik aanvaarden dat de personen die ik liefheb in staat zijn om hun eigen leven te leiden, om mij uiteindelijk op mijn eigen leven te concentreren.

Ik bedank alle personen die mij aangemoedigd hebben te leven, en die mijn eigen keuzes hebben aanvaard.

Ik hou van jullie,

Lorena

Leven met iemand met een drankprobleem is verre van gemakkelijk. Opgroeien met een ouder die teveel drinkt of met iemand in jouw omgeving maakt het er voor een jong persoon zo mogelijk nog moeilijker op. Heel vaak is er geen tijd om kind te zijn, dat heb ik als kind van een alcoholist zelf ervaren. Ik dacht dat het mijn verantwoordelijkheid was om voor mijn broer en zussen te zorgen. Nooit was ik gerust, altijd was ik op mijn hoede, altijd was er die schrik dat er iets dramatisch zou gebeuren.

Voor die jongeren is er Alateen. Jonge mensen, tieners, komen samen om ervaringen, kracht en hoop te delen. Om hun moeilijkheden te bespreken en te leren op een goede manier met hun problemen om te gaan. Ze leren zich emotioneel los te maken van het drankprobleem en toch van die persoon te blijven houden. Ze leren ook dat ze niet de oorzaak zijn van iemands drankmisbruik of gedrag. Dat ze, onafhankelijk van wat er thuis gebeurt toch de moed vinden om verder te gaan met hun leven en er voldoening uit kunnen halen. Er is moed, veel moed nodig om de eerste stap te zetten en hulp te zoeken bij Alateen.

Om een Alateengroep te hebben zijn er begeleiders nodig. Mensen die het programma kennen die jongeren kunnen helpen de Stappen en Tradities van het programma te begrijpen. Mensen die vrijwillig hun vrije tijd willen steken en zich daar ten volle voor inzetten. Het is niet altijd even eenvoudig om begeleider te zijn maar de vriendschap die je hiervoor krijgt is onbetaalbaar.

Marleen is een van onze begeleiders en voorzitter van Alateen op Nationaal vlak. Dan geef ik haar graag nu het woord.

50 jaar Al-Anon.

Goede namiddag, ik ben Marleen en reeds jaren lid van Al-Anon. Hoeveel jaren precies, weet ik niet, maar ik vermoed zo'n 15.

Ik weet wel dat ik 22 jaar geleden, mijn jongste dochter was 2 jaar en mijn oudste 6, zo diep in de miserie zat door het alcoholprobleem van mijn partner dat ik wanhopig het telefoonnummer van AA draaide om voor hem hulp te zoeken. Zo kreeg ik te horen dat er ook voor mij hulp voor handen was en dat ik die zeker zo erg nodig had als mijn partner. Ik had daar echter geen oren naar. Als hij maar stopte met drinken, dan zou mijn probleem ook wel van de baan zijn.

Dus legde ik het telefoonnummer van de Al-Anongroep, dat die vriendelijke dame aan de telefoon mij aanreikte, ergens weg in een schuif en probeerde verder mijn partner met alle

mogelijke middelen van de drank af te krijgen. Wat alleen maar mijn eigen verdere uitputting in de hand werkte.

Pas 5 jaar later (denk ik) draaide ik, totaal uitgeput, dan toch maar het aangereikte nummer van de Al-Anongroep in Mechelen. Mijn peer was rijp, zoals ze dat bij ons zeggen, want ik besepte dat ik hulp nodig had.

In welk jaar dat was, weet ik niet, want ik had geen benul meer van de tijd. Ik wist zelfs niet meer dat ik nog leefde; ik draaide gewoon door op automatische piloot en liet mijn leven leiden door het drankprobleem van mijn partner. Alles stond in functie daarvan.

Mijn beginjaren in Al-Anon verliepen in een wazige roes. (Vandaar dat ik de tel ben kwijt geraakt) Zoals iemand van onze groep het zo klaar wist te verwoorden: ook al dronk ik niet; ik kon niet meer nuchter nadenken.

Maar al die jaren ben ik al elke week trouw op post om de nodige vitamientjes en energie op te doen om er weer een week tegen aan te kunnen gaan. Bij die vriendelijke, warme mensen voelde ik me onmiddellijk thuis. Zij begrepen wat ik doormaakte en voelde; ik kon er mijn hart luchten en ik heb er geleerd mijn gevoelens te (h)erkennen en te uiten. Wat tot dan toe voor mij onmogelijk was, want ik was gewend alles maar op te kroppen, omdat ik toch nergens een luisterend oor vond. Wat zich dan jaren later op lichamelijk vlak manifesteerde in depressie en schildklierproblemen.

Ik had er ook geen benul van hoe mijn 2 kinderen zich in die tijd moeten gevoeld hebben. Wat het voor hen wel moest betekenen heen en weer geslingerd te worden tussen de steeds veranderende gemoedsstemmingen van hun drinkende vader en een constant over haar toeren draaiende moeder. Bij hen ging ik uithuilen, want zij wisten wat er aan de gang was in ons gezin, ook al begrepen ze het niet allemaal, maar voor de buitenwereld hielden we het angstvallig verstopt.

Hoe machteloos moeten zij zich gevoeld hebben, als zelfs hun “volwassen” moeder niet meer wist hoe ze dit probleem moest oplossen. In mijn wanhoop schrok ik er ook niet voor terug om hen voor mijn kar te spannen om zo invloed uit te oefenen op hun drinkende vader. Alle middelen waren toch goed om hem droog te krijgen. Hoe ontgoocheld en schuldig moeten zij zich gevoeld hebben, toen ze moesten vaststellen dat ook dat mislukte.

Eenzaam ook, omdat zij met hun verdriet niet echt op steun konden rekenen, ook niet bij mij, want eer ik het Al-Anonprogramma wat onder de knie begon te krijgen, waren we al een groot aantal jaren verder.

In het begin ging ik alleen maar naar de vergaderingen om mijn emmer van frustraties, ontgoochelingen, kwaadheid en angst leeg te gieten. Geduldig werd er naar mij geluisterd; ook al stond ik nog niet open om het programma ook daadwerkelijk in mijn leven toe te passen. Ik vond het wel allemaal zo mooi en zoog me vol met de teksten van de 12 stappen en de eigen geschreven teksten rond een slogan van de wijze, ervaren Al-Anonleden die onze tafel rijk was. Maar het was toch zo moeilijk om het in de praktijk om te zetten, vooral de slogan die als thema voor deze heuglijke dag niet beter kon gekozen worden: "LEEF EN LAAT LEVEN". Pas toen ik dat echt ging beseffen, is er een keerpunt gekomen in mijn leven.

Stilaan ging ik me steeds beter voelen, ook al gaat het niet altijd even gemakkelijk, want mijn partner drinkt nog steeds. Het programma begon eindelijk tot me door te dringen. Langzaam aan kwam er ook in onze eigen groep nood aan opvolging om eerst met de mensen die al jaren hun verantwoordelijkheid opnamen in de diensten, mee te gaan en daarna hun plaats in te nemen. Zo ben ik groepsvertegenwoordiger geworden in de PW en zette ik me meer en meer in als infogever. Ik heb er schatten van mensen door leren kennen die zich belangeloos inzetten om het voortbestaan van Al-Anon en Alateen te verzekeren. Naarmate ik meer groeide werd me gevraagd of ik niet mee opnieuw onze Alateengroep in Mechelen wou opstarten.

Als moeder van 2 kinderen die duidelijk te lijden hadden onder de gezinsziekte alcoholisme en als leerkracht die ook op school regelmatig te maken kreeg met jongeren die in gelijkaardige, verziekte situaties moesten leven, had ik daar onmiddellijk oren naar. Te weten dat je jongeren die met hetzelfde probleem als mijn eigen kinderen moeten leven, kan helpen, geeft me een enorme voldoening. Hier mogen en kunnen ze praten over dat probleem en andere. Dank zij het programma leren ze zichzelf ontdekken (voor sommigen herontdekken) en naar waarde schatten. Hier leren ze omgaan met hun frustraties, ontgoochelingen, angsten, verdriet, twijfels. Hier leren ze hun opgelopen trauma's verwerken. Ik mag er meemaken hoe ze loskomen van een probleem, openbloeien en uitgroeien van schuchtere, onzelfzekere mensjes tot persoonlijkheden met zelfvertrouwen door zelfkennis op te doen en zichzelf beter te leren in de hand te houden. Het is een rijkdom die hun niet wordt aangereikt op school of daarbuiten.

Zo'n ontwikkeling komt echter niet van vandaag op morgen en is ook nooit af. Hoe is het bij onszelf verlopen? Alateen kan niet toveren. Je moet jezelf de tijd en het geduld gunnen om te mogen leren uit je eigen fouten en om terug recht te krabbelen na een mislukking. Spijtig genoeg ontbreken tijd en geduld dikwijls in onze "snel-snel-maatschappij" en haken mensen af, als ze niet vlug genoeg resultaat hebben.

Ik wil hier nu ook weer niet staan beweren dat Alateen alleen zaligmakend is, maar voor het specifieke probleem van leven met een alcoholverslaafde kan het zeker soelaas bieden. Hiervoor wil ik het voorbeeld van mijn oudste dochter aanhalen:

Een verstandig meisje dat het, ondanks de problemen bij ons thuis, zeer goed deed op school. Een perfectioniste die in alles wou uitblinken en zich volledig op haar studies gooide. Echt een voorbeeldkind om trots op te zijn op alle gebied. Ze was dan ook voorbestemd om ook aan de universiteit glansrijk met onderscheiding te slagen in de faculteit rechten, hoewel er in haar blokperiodes meestal een serieuze drankstress in huis aanwezig was.

Als begeleider was het belang van Alateen al zo goed tot me doorgedrongen dat ik herhaaldelijk probeerde mijn 2 kinderen ernaartoe te krijgen. Maar de oudste had geen tijd: ze moest (constant) studeren. Later heb ik pas beseft dat dat voor haar een vlucht uit de werkelijkheid was. Het niet meer willen zien of horen. "Laat me gerust; ik heb wat anders te doen". Pas op haar 22ste heb ik haar uiteindelijk toch kunnen overhalen om de stap naar Alateen te zetten, want ik voelde dat ze het al langer hoe moeilijker begon te krijgen met het drinken van haar vader.

Hoewel ze eigenlijk al te oud was voor Alateen, werd ze in de groep van Antwerpen met open armen ontvangen. Ze kwam er terecht bij warme begeleiders en heeft zich volgezoegen met het programma. Vooral de 4de stapinventaris deed ze geregeld thuis zelf opnieuw. Ze was dus duidelijk op zoek naar zichzelf.

2 jaar heeft ze de vergaderingen volgehouden, maar dan is ze gestopt wegens te veel werk. Want na het behalen van haar diploma rechten werd ze door een prof verzocht om bij hem een doctoraat van 6 jaar te starten. Ze kreeg 3 maanden bedenktijd en in die periode, die eigenlijk een groot leeg gat vormden, werd mijn altijd flinke dochter al langer hoe onzekerder. Haar slaapproblemen, die wij eerst weten aan het TE hard studeren, werden al langer hoe erger. Ze liep 's nachts rond en kon alleen nog maar huilen. Dat waren symptomen die ik spijtig genoeg herkende van bij mezelf en de diagnose van de dokter verraste me dus niet: **DEPRESSIE.**

Hoewel ze zelf zegt dat Alateen haar enorm heeft geholpen en ze er heel veel aan gehad heeft, heeft het haar depressie niet kunnen voorkomen. Ze had de problemen te lang voor zich uit geschoven, alles opgekropt, zichzelf weggecijferd om toch maar flink te zijn en mij te sparen. Met medische en psychologische hulp en door haar doctoraat na 4 jaar stop te zetten en er een sabbatjaar aan toe te voegen komt ze langzaam uit die diepe put. Eigenlijk is de hulp van Alateen voor haar veel te laat gekomen. Had ze 10 jaar eerder kunnen gaan verwerken, was het misschien allemaal zover niet gekomen. Maar ja, de klok kunnen we niet terug draaien. Als ze opnieuw hulp nodig heeft, weet ze nu haar weg wel te vinden, maar dan binnen Al-Anon.

Daarom wil ik als voorzitter van Alateen Nationaal hier vandaag een lans breken om Alateen meer bekendheid te geven bij mensen uit de hulpverlenende sector en het onderwijs mede dank zij de medewerking van de pers en andere media. Ik hoop dat ook de mensen van AA en Al-Anon hier aanwezig inzien dat er wel degelijk nood is aan hulp voor jongeren die geconfronteerd worden met een dergelijke problematiek.

Bedankt voor uw aandacht

Marleen

Alateen : Luisa (Orateur francophone / Franstalige spreker)

Luisa is geboren in Colombia en werd als kind geadopteerd samen met haar broer. Zij heeft de slogan : ‘ Ik wil mijn eigen leven leiden ‘ gekozen voor haar referaat. Ook zij heeft heel veel geleerd in Alateen.

**« Vivre et laisser vivre»
Je veux vivre ma vie.**

Le thème choisi est un slogan, que chacun est libre de voir et de comprendre comme il le souhaite.

Pour commencer, je vais vous parler un peu de mon histoire ... Je suis une Colombienne adoptée de 19 ans. Je suis arrivée en Belgique à l'âge de 3 ans avec mon frère qui lui avait 5 ans. Nous avons déjà eu un début de vie pas facile.

ALCOHOLISME IS EEN ZIEKTE

L'ALCOOLISME EST UNE MALADIE

Dans ma famille adoptive, mon papa boit depuis pas mal d'années, avant même de connaître ma maman. Au début toute petite, je ne me suis rendue compte de rien. Puis en grandissant, j'ai remarqué qu'il y avait un problème car souvent le weekend, c'était souvent des disputes entre les parents. Je ne comprenais pas pourquoi ... Plus grande, j'en ai parlé à mon frère qui lui aussi avait remarqué tout ça. On se retrouvait souvent dans une de nos chambres pour parler de ce qu'on ressentait par rapport à tout ça, mais sans vraiment comprendre le pourquoi de cette situation. Heureusement je n'étais pas seule, j'avais quelqu'un de proche à qui me confier. Le fait qu'on soit deux m'a beaucoup aidée.

L'alcoolisme est un très lourd fardeau pour les enfants, car c'est gênant d'en parler à ses amis qui ne comprennent pas ce qu'on vit. J'avais tellement honte que je n'invitais quasiment aucune amie à la maison.

Quand j'ai découvert que l'alcoolisme était une maladie, j'ai eu beaucoup de mal à l'accepter ... C'est une maladie qui détruit tout. La maladie prend tellement de place, que toute la famille est perturbée. On ne sait plus ce qu'on peut faire ou ne pas faire, pour pas que ça dégénère ... On est plus nous même, car on fait attention à notre attitude, notre comportement pour pas l'énerver.

Puis j'ai fini par l'accepter avec le temps mais malgré que se soit une maladie, elle n'excuse pas tout. Tout le mal qu'il a fait à ma maman et mon frère je ne lui pardonnerai jamais. Pour

me protéger de cette violence, je me suis forgée une carapace, et je me suis renfermée sur moi-même, je ne faisais confiance à personne.

Un jour ma maman complètement à bout à commencé à aller aux réunions Al-Anon ce qui l'a beaucoup aidée. Et elle m'a parlé des réunions Alateen qui est le groupe pour les jeunes et m'a demandé d'y aller au moins une fois. C'est ce qui m'a permis comprendre et d'accepter la maladie plus facilement. Et j'ai compris que l'alcoolisme est une maladie incurable, il n'y a pas de médicaments pour pouvoir la soigné. Alateen m'a appris que je ne pouvais pas contrôler ou faire changer la personne malade. Alateen m'a fait comprendre que j'étais impuissante face à l'alcool

JE EIGEN LEVEN LEIDEN

VIVRE SA PROPRE VIE

Pour moi, ce slogan veut dire qu'il faut que je vive ma vie. C'est-à-dire que pour ma part, il faut que j'arrive à continuer mes études, ma vie de jeune fille ... parce que ma vie n'est pas de passer mon temps et mon énergie à vouloir contrôler la personne alcoolique en vérifiant sa consommation et en essayant de le faire arrêter de boire. Mais cela est plus facile quand on ne vit plus avec la personne malade, car on a de la distance. Et maintenant je peux marcher la tête haute, partout où je vais.

Ce slogan s'applique aussi vis-à-vis des autres personnes, chacun doit vivre sa vie et faire son chemin pour soi-même. C'est bien de se soucier des autres mais il ne faut pas s'oublier.

Louisa

Ik wil mijn eigen leven leiden.

Het uitgekozen thema is een slogan die ieder onder ons vrij kan interpreteren en verstaan.

Enkele woorden over mijn leven

Ik ben 19, geboren in Colombia en geadopteerd op 3 jaar, samen met mijn broer die 5 jaar was. Ons leven was niet gemakkelijk begonnen.

In mijn adoptiefamilie, drinkt mijn papa sinds jaren, zelfs vooraleer mijn mama te kennen. Toen ik klein was, was ik mij van niets bewust.

Later merkte ik dat er een probleem was, gedurende het WE was er veel ruzie tussen mijn ouders. Ik verstond niet waarom.

Ik sprak er over met mijn broer, die dat ook had gemerkt. We bleven dikwijls samen in één kamer om er over te praten, om ons gevoelens te uiten, maar zonder de situatie te verstaan. Gelukkig was ik niet alleen, ik had iemand aan wie ik me kon toevertrouwen. Het feit dat we

met 2 waren heeft me veel geholpen. Alcoholisme is een zware laste voor de kinderen, het is storend om er met vrienden over te praten, want ze verstaan niet wat we meemaken. Ik was zo beschaamd dat ik bijna niemand thuis uitnodigde. Toen ik ontdekte dat alcoholisme een ziekte is, heb ik veel moeite gehad om dat te aanvaarden. Het is een ziekte dat alles vernielt. De ziekte neemt zoveel plaats in, dat de hele familie gestoord is. We weten niet meer wat we mogen doen, of niet mogen doen, om de situatie niet te ontaarden. We zijn ons eigen niet meer, want we letten op onze houding, ons gedrag, om de persoon niet te ergeren.

Met de tijd heb ik het uiteindelijk aanvaardt, maar ondanks het feit dat het een ziekte is, excuseert ze niet alles. Al het kwaad dat hij gedaan heeft aan mijn mama en broer, zal ik hem nooit vergeven. Om me te beschermen tegen dit geweld heb ik een schild rond mij opgebouwd, me in mijn eigen opgesloten, ik vertrouwde niemand meer.

Mijn mama, ten einde raad en totaal uitgeput, is begonnen met regelmatig naar de Al-Anon vergaderingen te gaan; het heeft haar veel geholpen. Ze heeft mij over Alateen gesproken (de groep voor jongeren) en heeft mij gevraagd om er tenminste één keer naar toe te gaan. Het heeft me toegelaten om de situatie te verstaan en om die ziekte gemakkelijker te aanvaarden. Ik heb verstaan dat het een ongeneeslijke ziekte is. Dat er geen medicatie bestaat tot genezing toe.

Alateen heeft me geleerd dat ik de persoon niet kan controleren of veranderen.

Alateen heeft me er toe gebracht te verstaan dat ik onmachtig ben tegenover alcohol.

Deze slogan betekent voor mij dat ik mijn eigen leven moet leven en leiden.

Dat ik namelijk mijn studies verder zet, mijn jong meisjesleven leef.

Want mijn leven bestaat niet uit mijn tijd door te brengen en mijn energie te verspillen met het nakijken van het alcoholverbruik van de persoon die een onbedwingbare drang heeft tot drinken, en te proberen hem te doen stoppen.

Maar, dit is gemakkelijker als men niet meer met de persoon leeft, want men kan afstand houden. Nu kan ik met het hoofd hoog op lopen, waar ik ook ga.

Deze slogan is ook van toepassing tegenover andere personen. Ieder moet zijn eigen leven leiden en zijn eigen weg gaan. Het is goed bezorgd te zijn over ander mensen, maar men mag vooral zijn eigen niet vergeten.

Louisa

**AA “De kans op een nieuw leven”:
Dirk (Nederlandstalige spreker / Orateur néerlandophone)**

Onze volgende spreker is Dirk , lid van AA. Hij gaat ons op een aangename manier vertellen over hoe hij Leef en Laat leven zag en hoe hij dat nu ziet .

**LEEF EN LAAT LEVEN! – VIVRE ET LAISSER VIVRE!
*De kans op een nieuw leven.***

Goeie namiddag, dames en heren genodigden, vriendinnen en vrienden in en van Al-Anon, Alateen en AA. Ik ben Dirk, anonieme alcoholist, en ik ben verheugd hier vandaag als lid van de Anonieme Alcoholisten het woord te mogen voeren op deze feestvergadering van onze zustervereniging Al-Anon.

Bon après-midi, mesdames et messieurs les invités, amies et amis d’ Al-Anon, Alateen et AA. Bienvenue de tout cœur à cette journée de fête. Mon nom est Dirk et je suis membre des Alcooliques Anonymes. C’est avec joie que je prends aujourd’hui la parole devant cette réunion de fête de notre association sœur Al-Anon.

Zowel het thema van vandaag als de vereniging Al-Anon zelf zijn onlosmakelijk verbonden met mijn leven. Leef en laat leven! Vóór mijn toetreding tot AA was deze slogan de rode draad in mijn leven en bij wijlen mijn noodkreet: “Laat mij ne keer doen! Laat mij mijn eigen leven! Waar bemoeien jullie je mee?”

Van de eerste experimenten met alcohol in het internaat, liep mijn verdere drankgeschiedenis van het dorpscafé waar mijn lief woonde, via het opstarten van een tijdschrift voor dichters en dromers, naar een kunstcafé voor diezelfde artiesten om mijn schulden te betalen. Mijn leven draaide rond de drie M’s: Maten, Makkers, Maes.

In die tijd zag ik de film Dr Zjivago met Omar Sharif in de hoofdrol. Het verhaal speelt zich af tijdens de Russische Revolutie. De wodka vloeide overmatig en de melancholie was groot... Een tijd lang liep ik zelf rond met een plat flesje sterke drank in de borstzak van mijn jas. Wij dichters rookten en dronken altijd iets sterkers dan de anderen...

Kort vóór mijn huwelijk vond ik werk bij de spoorweg en zette mijn weg verder via Kortrijk en Stekene om uiteindelijk twee jaar later opnieuw te Kortrijk te belanden.

Al die tijd had ik er een enorme hekel aan als iemand zich met mijn leven wou inlaten.

Leef en laat leven! Laat mij ne keer gerust! Wie in het kunstcafé opmerkingen had over mijn drinken sloot zich automatisch buiten mijn vriendenkring. Ik was per slot van rekening de voorzitter! En wie betaalde de brouwer?

We huwden op 11 april. “ Nu gaat het leven beginnen, de vogeltjes zeg, de bloemetjes “ – “Alles is een apekot, parlez-vous... Inke pinke parlez-vous” zongen ‘Vuile Mong en de Vieze Gasten’ op de radio.

Kerstavond te Kortrijk met onze beste vrienden uit Oost-Vlaanderen. We gingen naar de Nachtmis. De sfeer was fantastisch. Veel gedronken natuurlijk maar ook veel emotie en goede

bedoelingen. Zoals altijd trouwens. Achteraan in de kerk zong ik met volle overtuiging maar ook met volle borst de kersliederen luidkeels mee. Het deed me denken aan het koor in het internaat, waar ik voorzanger was. Een prachtige nacht, tot we thuiskwamen. De vrienden geksheerden dat ik zo vals gezongen had en zo luid. Er restte mij geen ander tegenargument dan de fles goedkope cognac... Stille Nacht werd een Bange Nacht vol geschreeuw!

Het jaar nadien belandden wij voor mijn werk in Stekene. Een nieuwe start, weg van die bemoeizuchtige oude gebuurvrouw. Die had téveel gezien en vooral téveel gehoord. Stekene, het dorp van “de messetrekken”. Messen hebben we niet getrokken, maar soms verwondden onze woorden al even diep... Broers en zussen staken over om onze nieuwe woonst in te zegenen. Stekene was ver, het was congé en ze bleven slapen. Ik had de beste bedoelingen, mijn enthousiasme was niet te temperen, zo ook mijn drinken... Toen ik uitvloog en een van mijn broers de fles sterke drank wilde afpakken, was hij wel iets te traag. “Hier zie”, en de fles vloog rakelings langs zijn kop. Waar bemoeide hij zich mee? Al heel mijn leven dacht hij mijn veel te vroeg gestorven vader te moeten vervangen! Maar hij niet zulle. Geen bemoeienissen in mijn leven!

Onze vrienden uit Oost-Vlaanderen bezochten ons nu regelmatig. Toen mijn vrouw op een dag naar hen was gevluht na een hevige ruzie, wilde mijn vriend mij tot rede brengen. Ik had weer niets in huis toen hij kwam praten over onze relatie. “Wacht”, zei ik, “ik ben direct terug.” En inderhaast haalde ik een karton blikjes. Dat praatte beter... Ik kon mijn vriend overtuigen dat hij zich best niet met mijn leven bemoeide. Leef en laat leven!

In die tijd zonk ik dikwijls weg in een weemoedige bui bij de plaat van Leonard Cohen, Famous blue raincoat: “And what can I tell you my brother, my killer. What can I possibly say? I guess that I miss you, I guess I forgive you. I'm glad you stood in my way.”

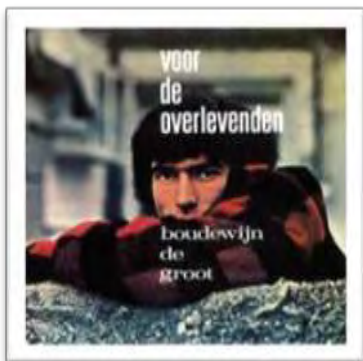

Bijna drie jaar getrouwd. Na een tweetal korte scheidingen woonden we terug samen te Kortrijk. Ik zou niet meer drinken, dat had ik met machteloze tranen in de ogen beloofd. “Nooit meer?” vroeg ik. “Ja, nooit meer.” antwoordde ze. In haar portefeuille zat toen reeds een adres van de AA-groep in Lokeren. Onze Oost-Vlaamse vriendin had dat voor haar opgezocht. De drooglegging duurde niet zo lang. De eerste straatkermis bij haar grootmoeder was

het prijs. Tijdens de kaarting mocht er wel een pintje af. We waren zo goed bezig en de sfeer leende zich er voor. De trein was weer vertrokken maar zonder remmen deze keer.

Met Valentijn van het nieuwe jaar bereikte de crisis haar hoogtepunt. Ik had weer zo'n goede bedoelingen: bloemen gekocht, tafel gezet, eten gemaakt voor als ze thuiskwam van haar werk... Het zou fantastisch zijn, en nog een glas. Hef het glas op deze mooie avond! Ik ging ze ophalen met de wagen. En waarom sprak ze weer niet? En toen ze uiteindelijk sprak, waarom zei ze dan dat ik weeral teveel gedronken had? Discussie in de auto. Goed, dan stapt ze maar uit, dan gaat ze maar te voet. En vroem, wegrijden zoals in de televisie soaps... Dan stoppen. Het kon toch niet dat die mooie avond weeral verpest zou zijn? Terugrijden. “Stap maar in!” Eerst vragen, dan bevelen! Ze weigerde en zonder nadenken scheerde ik met de wagen tussen haar en de gevel, rakelings. Als ze nu weer naar haar moeder liep, kon ze er blijven! Ik zou wel zorgen voor mijn eigen leven!

Lang kon dit eigen leven niet blijven duren. In het begin één groot feest. Nu kon ik eindelijk drinken wat ik wou, wanneer ik wou en zoveel ik wou. De collega's op het werk leefden mee met mij. “Zo'n brave jongen, waar zou ze dat nog vinden?” – “Laat ze zitten. Er zijn nog vrouwen op de wereld!” Verhalen om na te vertellen. “Bij den Dirk langs geweest om 's nachts nog iets te eten. Hij zou frieten maken met eieren. Hij had nog welgeteld zes opgeschoten aardappelen en twee eieren in huis... En drinken dat we deden...” Wat een leven!

“Na tweeëntwintig jaren in dit leven maak ik het testament op van mijn jeugd.” zong Boudewijn de groot in zijn ‘Testament’. Mijn testament maakte ik iets later...

Vijfentwintig jaar zou ik worden. In de laatste maanden had ik al twee keer mijn verjaardag gevierd, zomaar om de vrienden te kunnen trakteren en toch maar iets te vieren te hebben...

Twee dagen na Pasen ontving mijn moeder een naamloze brief. Hierin had de grootmoeder van mijn vrouw al mijn testament gemaakt. Ze deed heel het verhaal uit de doeken. “Ge weet nu toch al iets hé,” eindigde ze de brief, “want hij is te laf

om het zelf te vertellen en hij wil zijn vel sparen met Pasen.” De brief kwam te laat. Met Paasdag kon ik bij de familie nog mijn gezicht redden door te zeggen dat mijn vrouw ziek was...

We hadden een afspraak gemaakt met een huwelijksconsulent maar die werd door mijn vrouw afgebeld. Op 4 april, de derde verjaardag van ons burgerlijk huwelijk, besloot ik uiteindelijk een bezoek te brengen aan de dokter. Er was echter niet onmiddellijk parking te vinden en in feite was ik te bang... De volgende dag had ik een bedreigend onderhoud met de advocaat van mijn vrouw die wilde scheiden. Uiteindelijk belandde ik dan op zes april bij mijn huisdokter. Hij had me precies verwacht. Hij vroeg wat er scheelde en ik zei dat het een lange rij was. Ik had het opgeschreven: slapeloosheid, rusteloosheid, moeheid, zenuwachtigheid, geen honger... Hij vroeg wat hiervan de oorzaak kon zijn en ik bekende dat ik teveel dronk. Toen vertelde hij van AA, de Anonieme Alcoholisten, en dat het bij mij wel echt nodig was om op te houden met drinken. Hij gaf me wat documentatie mee. Thuisgekomen schreef ik een brief naar de AA-club, want zo noemde de dokter die vereniging: “Ik had graag het bezoek gehad van een van de leden om meer te vernemen over de organisatie...” en zoals ik het geleerd had: “Met de meeste hoogachting, Dirk”. Nu was het bang afwachten...

Na drie dagen nuchterheid schreef ik ook een brief naar mijn vrouw in de hoop dat mijn besluit ook haar beslissing zou beïnvloeden. Er was hoop, we spraken af daags vóór onze kerkelijke huwelijksverjaardag in een klein café. Na een lang gesprek zouden we het nog eens opnieuw proberen... Diezelfde avond bezochten we onze moeders om de situatie uit te leggen. De volgende dag waren we drie jaar getrouwd. We konden geen betere dag kiezen om de tussenkomst van de advocaat op te zeggen. Zes dagen nuchter, zes kruisjes op de kalender en nog geen nieuws van AA.

De vrijdag nadien zette ik mijn negende dag in zonder alcohol. Toen wij ’s avonds terug kwamen van mijn vrouw haar werk, stonden er twee vreemden aan de voordeur te wachten. Mijn maag kromp ineen. “Het zou toch geen waar zijn hé.” Ik was het al goed gewoon en zou het liever alleen verder geprobeerd hebben. Konden ze mij nu niet met rust laten? Leef en laat leven! Ze stelden zichzelf voor als Marc en Daniël. Het duurde een eeuwigheid voor ze iets te drinken kregen. We konden echt niets bedenken om aan te bieden aan mensen die niet meer drinken... Tijdens hun levensverhaal en hun uitleg over de AA gaven ze echter een hint. “En koffie dat er gedronken wordt door die AA’ers.” Ze vingten geen bot en kregen koffie. Telefoonnummers werden uitgewisseld en de volgende dag zou Marc mij opwachten in het café De Klokke op de markt te Kortrijk.

Zo belandde ik op 15 april op de plaats van afspraak. Marc stelde me voor aan de gespreksleider, Germain, die tot mijn grote verbazing geen onbekende bleek. Hij kende mij trouwens ook en had nooit gedacht dat ik een alcoholist zou zijn. Ik daarentegen had helemaal niet verwacht dat die oude cafébaas ook niet meer dronk. Eigenlijk waren we drie oude cafébazen samen... Tijdens de vergadering gaf elk van de twintig aanwezigen raadgevingen om nuchter te blijven. Nadien volgde een korte rondgang en vertelde ieder om beurt hoe hij het gesteld had in de afgelopen week. Na een uurtje keerden we van het zaaltje terug naar het

café om nog wat na te praten. Een zekere Hubert ontfermde zich over mij en nodigde me uit om hem eens in de week te bezoeken samen met mijn vrouw. Dan konden de vrouwen mekaar leren kennen en er bestond ook een vergadering voor hen: Al-Anon.

ERVARINGEN DELEN

PARTAGER LES EXPÉRIENCES

Veertien dagen later scheurde ik de kalender met de aangekruiste nuchtere dagen. Er was teveel discussie over geweest. Ik vond dat mijn vrouw toch wel enige appreciatie kon betuigen door mijn nuchtere dagen er op aan te kruisen. Als ze het dan al eens vergat, was ik wrevelig. “Moest ik terug drinken dan zou ze die dag wel optekenen!” dacht ik vol zelfbeklag. Hoe langer ik nuchter was, hoe meer die oude gewoontes weer de kop op staken. Ruzie om niets, discussie om weinig. We hadden dringend hulp nodig om in te zien dat elk van ons zijn eigen leven had en dat we mekaar dat leven moesten laten leven... Zo niet was er voor beiden uiteindelijk geen leven meer over.

Die hulp kwam. Mijn vrouw ging op 10 mei voor het eerst naar een Al-Anon vergadering. De eerste vergadering was ze een beetje ontgoocheld. Er was weinig of niets gezegd over hoe je de alcoholist kon helpen. Er werd meer gesproken over de eigen problemen. Thuisgekomen nam ze een blad papier en begon kritiek en nieuwe ideeën op te schrijven. Ze zou zo vlug mogelijk terug contact opnemen met Raymonde, de gespreksleidster, om erover te praten.

Meermaals heb ik bij het lezen van het 12 Stappen-programma ontdekt dat ieder nieuw idee, zowel bij AA als bij Al-Anon, drie stadia doorloopt: eerst gaan we niet akkoord, dan beginnen we het idee te aanvaarden, en uiteindelijk willen we zelfs die ideeën doorgeven als waren het de onze...

Daar mijn vrouw nu ook naar Al-Anon ging, konden wij daar heel gemakkelijk over praten. We groeiden samen op aan de hand van die Stappen: We erkennen onze machteloosheid, geloofden dat een Macht groter dan wijzelf ons weer gezond kon maken, onderzochten ons eigen gedrag en de gevolgen ervan en droegen de boodschap uit.

Nuchter worden en je eigen leven in handen nemen zonder anderen te willen veranderen. Werken aan de drie M's zoals Dr Ansoms ze noemt in zijn boek "Als de kringloop draaikolk wordt". Middel Mens Milieu, totaal iets anders dan de drie M's van vroeger: Maten, Makers, Maes...

We stonden niet aan de wieg van AA en Al-Anon of Alateen, maar we maakten wel de puberteitsjaren mee van deze verenigingen in België...

Nu zingen wij ons eigen levenslied van Kalmte, Moed en Wijsheid... Een eigen lied van dag na dag... Geen leven als een apekot van Vuile Mong, geen melancholische Leonard Cohen, geen Testament van Boudewijn...

Na al die jaren moet ik nog steeds op mijn hoede zijn. Eens alcoholist, steeds alcoholist! De vergaderingen van AA heb ik nog altijd nodig want ik weet maar al te goed dat die zucht naar alcohol nog steeds in mij sluimert. Een fles Ginseng van de Aldi, een hoestsiroop... Het voorschrift spreekt van een soeplepel, maar ik betrap mezelf erop dat een goeie alcoholist liever uit de fles drinkt... Het roept soms herinneringen op aan die fles in de borstzak van mijn jas, aan Dr Zjivago ...

Vandaag probeer ik slechts één boodschap uit te dragen: Leef en laat leven! Ontzeg niemand in je omgeving en ook jezelf de kans niet op een nieuw leven. In den beginne vreesde ook ik dat mijn vrouw heel ons huishouden zou te grabbel gooien in de vergaderingen van Al-Anon. Sommigen kennen diezelfde angst als de kinderen zich bij Alateen willen aansluiten. Ik kan alleen getuigen dat onze relatie dank zij Al-Anon al die jaren stand hield en wij steeds nader naar elkaar groeiden.

Proficiat Al-Anon België voor deze vijftig jaren vruchtbare werking. Proficiat aan al de vrijwillige medewerkers in jullie diensten. Blijf in alles wat jullie doen en in al jullie vergaderingen steeds terugkeren naar diezelfde basis: "Wat baat het uiteindelijk de hulpzoekende?"

Dank om te luisteren en ik wens jullie een gelukkig nuchter leven toe.

Je vous remercie de m'avoir écouté et je vous souhaite la sobriété heureuse.

Dirk

Stepping Stones -Tekening Lois Wilson

LEEF EN LAAT LEVEN! – VIVRE ET LAISSER VIVRE!

La chance d'une vie nouvelle.

Bon après-midi, mesdames et messieurs les invités, amies et amis d' Al-Anon, Alateen et AA. Bienvenue de tout cœur à cette journée de fête. Mon nom est Dirk et je suis membre des Alcooliques Anonymes. C'est avec joie que je prends aujourd'hui la parole devant cette réunion de fête de notre association sœur Al-Anon.

Aussi bien le thème d'aujourd'hui que l'association même Al-Anon sont liés à ma vie. Vivre et laisser vivre ! Avant mon affiliation à AA, ce slogan était le fil rouge dans ma vie et était parfois mon cri de détresse : « Laissez-moi faire ! Laissez-moi mener ma propre vie ! De quoi vous vous mêlez? »

Mes premières expériences avec l'alcool étaient à l'internat. Ensuite il y avait le café où vivait mon amie. Puis j'ai fondé un périodique pour poètes et rêveurs et démarré finalement avec un café d'art pour ces mêmes artistes afin de payer mes dettes. Tout dans ma vie tournait autour des « trois M » : « Mes amis, Mes copains, Mon maes. »

Dans cette période je voyais le film Dr Zjivago avec Omar Sharif dans le rôle principal. C'est l'histoire d'amour du médecin-jeune poète qui se

déroulait pendant la Révolution russe. La Vodka coulait démesurément et la mélancolie était grande... Pendant tout un temps je me promenais avec un flacon plat rempli de boisson spiritueuse, mis dans la poche intérieure de mon manteau. Nous autres, les poètes, nous fumions et buvions toujours quelque chose de plus fort que les autres...

Juste avant mon mariage, je trouvais du travail aux Chemins de Fer. Je continuais mon chemin via Courtrai et Stekene, pour atterrir finalement de nouveau à Courtrai après deux ans.

Tout ce temps je haïssais qu'on s'occupait de ma vie. Vivez et laissez vivre ! Laissez-moi en paix ! Celui qui dans mon café d'art osait faire des remarques sur ma façon de boire était automatiquement exclus de mon cercle d'amis. En fin de compte c'était moi, le président ! Et qui payait le brasseur ?

Nous nous marions le 11 avril. « Maintenant, la vie va commencer, les oiseaux, les fleurs » - « La vie est une cage à singe, parlez-vous... Inke pinke parlez-vous » chantaient « Vuile Mong en de Vieze Gasten » à la radio.

Nous passions la soirée de Noël à Courtrai, ensemble avec nos meilleurs amis de la Flandre-Orientale. Nous allions à la Messe de minuit. L'atmosphère était fantastique. Evidemment, nous avons bu beaucoup, mais il y avait aussi beaucoup d'émotion et de bonnes intentions, comme toujours d'ailleurs. Dans le fond de l'église, je chantais à pleins poumons les chants de Noël. Ça me faisait penser à la chorale de l'internat où j'étais chantre. C'était une nuit magnifique jusqu'au moment où nous rentrions à la maison. Les amis se moquaient de moi disant que j'avais chanté faux et trop fort. Je n'avais pas d'autre argument qu'une bouteille de cognac bon marché... Douce nuit, sainte nuit devenait une nuit pleine de cris peureux !

L'année d'après, nous atterrissions à Stekene. C'était principalement pour mon travail. Un nouveau départ, loin de cette vieille voisine qui se mêlait de tout. Elle avait vu trop et surtout elle avait entendu trop.

Stekene, le village des tireurs de couteaux. On ne s'est pas battu avec un couteau, mais des fois nos paroles blessaient aussi bien le cœur... Afin de bénir notre nouvelle demeure, mes frères et sœurs nous rendaient visite. Stekene était loin, on était en période de congé, et ils restaient chez nous pour dormir. J'avais les meilleures intentions. Je ne pouvais modérer mon enthousiasme, ni mon envie de boire. Un de mes frères voulait me confisquer ma bouteille de boisson spiritueuse parce que je devenais agressif. Il était un peu trop lent car il la recevait presque sur la tête. De quoi se mêlait-il ? Déjà durant toute ma vie il pensait devoir remplacer mon père, mort beaucoup trop jeune. Pas avec moi hein ! Qu'on ne se mêle pas de ma vie !

Nos amis de la Flandre-Orientale nous rendaient visite plus régulièrement. Un jour, ma femme s'était enfui vers eux après une forte dispute. Mon ami voulait me ramener à la raison. Je n'avais de nouveau rien à la maison lorsqu'il venait parler de notre relation. « Attend », je disais, « je reviens tout de suite. » Je me dépêchais pour chercher un carton de canettes de

bière. Ça allait mieux pour se parler... Je réussissais à convaincre mon ami au mieux de ne plus se mêler de ma vie. Vivez et laissez vivre !

En ce temps-là, je somrais souvent dans la mélancolie lorsque j'écoutais le disque de Leonard Cohen, Famous blue raincoat : « And what can I tell you my brother, my killer. What can I possibly say? I guess that I miss you, I guess I forgive you. I'm glad you stood in my way. »

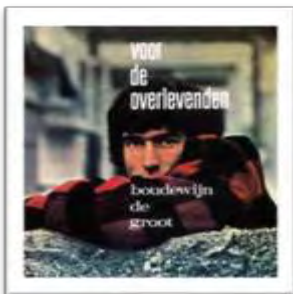
Déjà trois années de mariage. Après deux courtes séparations nous vivions de nouveau ensemble à Courtrai. J'avais promis de ne plus boire, les larmes aux yeux. « Plus jamais ? » - « Oui, » elle répondait, « plus jamais. » Déjà à

ce moment-là, elle tenait dans son portefeuille l'adresse d'un groupe de AA à Lokeren. Notre amie de la Flandre-Orientale avait recherché ceci pour elle. La mise à sec ne durait pas si longtemps. Elle se terminait déjà lors de la première fête dans la commune de sa grand-mère. Je m'autorisais une bière lors d'une partie de cartes. Nous étions si bien occupés et l'atmosphère s'y prêtait. Le train était à nouveau parti, mais sans freins cette fois-ci.

A la Valentin de la nouvelle année, la crise atteignait son sommet. J'avais à nouveau de bonnes intentions : j'avais acheté des fleurs, mis la table, fait à manger avant qu'elle n'arrive à la maison de son travail... Ça allait être fantastique, et encore un verre. Levez le verre sur cette belle soirée ! J'allais la chercher en voiture. Et pourquoi elle ne parlait de nouveau pas ? Et quand finalement elle parlait, pourquoi ce n'était que pour dire que j'avais à nouveau trop bu ? Discussion dans la voiture. Bon, elle pouvait descendre de la voiture et aller à pied. Et voilà, un démarrage comme dans les feuilletons à la télé... Après freiner. Ce n'est pas possible, une si belle soirée de nouveau foutue ? Retourner. « Rentrez dans la voiture ! » D'abord une demande, après une commande ! Elle refusait. Et sans penser je conduisais la voiture entre elle et le mûr. Si elle s'en allait de nouveau chez sa mère, elle pouvait y rester. J'allais bien m'occuper de ma propre vie !

Cette vie ne pouvait pas durer longtemps. Au début, c'était la grande fête. Finalement je pouvais boire ce que je voulais, quand je voulais et autant que je voulais. Au travail les collègues sympathisaient avec moi. « Un si bon garçon où est-ce-qu' elle pouvait encore en trouver un ? » - « Laisse la tomber. Il y a encore d'autres femmes dans le monde ! » Des histoires à raconter. « Nous avons visité Dirk pour manger encore quelque chose. Dirk allait préparer des œufs avec des frites. Il avait exactement six pommes de terre et deux œufs à la maison... Mais qu'est-ce qu'on a bu ! Quelle vie !

Boudewijn de groot chantait dans sa chanson « Testament » : « Après vingt-deux ans dans cette vie, je fais le testament de ma jeunesse. » Je faisais mon testament un peu plus tard... J'allais avoir vingt-cinq ans. Les derniers mois, j'avais déjà fêté deux fois mon anniversaire, afin de pouvoir offrir un verre aux amis et afin de pouvoir fêter au moins quelque chose.

Deux jours après Pâques, ma mère recevait une lettre anonyme. Dans celle-ci, la grand-mère de ma femme avait déjà fait mon testament. Elle racontait tout et terminait sa lettre par : « Maintenant vous savez déjà un peu car il est trop lâche pour le

raconter lui-même. Il veut sauver sa peau pour la fête de Pâques. » La lettre arrivait trop tard. A Pâques, je pouvais sauver la face auprès de la famille en disant que ma femme était malade...

Nous avons pris rendez-vous chez un consultant matrimonial, mais ma femme l'avait annulé. Le 4 avril, le troisième anniversaire de notre mariage civil, je décidais finalement de rendre visite au médecin. Je ne trouvais pas immédiatement une place pour me garer et en fait j'avais trop peur... Le lendemain, j'avais un entretien menaçant avec l'avocat de ma femme qui voulait se séparer. Le six avril, j'arrivais finalement chez le généraliste. Il m'avait sans doute attendu. Il demandait ce qui n'allait pas et je lui répondais que c'était une longue liste. Je l'avais écrit sur un petit papier : Je me plaignais d'insomnie, agitation, fatigue, nervosité, manque d'appétit... Il me demandait si je connaissais la cause de mes problèmes. Je lui confessais que je buvais de trop. Il me parlait alors de AA, Alcooliques Anonymes. Il me disait que je devais vraiment arrêter de boire. Il me procurait de la documentation. Arrivé à la maison, j'écrivais une lettre au club AA, comme le docteur appelait cette association. « Je voudrais avoir la visite d'un de vos membres pour m'informer mieux concernant votre organisation... » et comme j'avais appris à l'école : « Meilleurs salutations distinguées, Dirk. » Maintenant il ne me restait qu'à attendre en angoisse...

Après trois jours de sobriété j'écrivais une lettre à ma femme en espérant que ma décision influencerait aussi la sienne. Il y avait de l'espoir, car on s'était donné rendez-vous dans un petit café le jour avant l'anniversaire de notre mariage à l'église. Après une longue conversation, nous décidions d'essayer une nouvelle fois. Le même soir nous rendions visite à nos mères afin d'expliquer la situation. Le lendemain, nous étions mariés trois ans. Nous ne pouvions choisir une meilleure date pour mettre fin à l'intervention de l'avocat. Six jours sans alcool, six petites croix sur le calendrier et toujours pas de nouvelle de AA.

Le vendredi après, je commençais ma neuvième journée sans alcool. Lorsque nous rentrions le soir du travail de ma femme, il y avait deux étrangers qui attendaient devant la porte d'entrée de notre maison. « C'était pas vrai hein ! » Mon estomac se contractait. J'aurais préféré essayer tout seul. J'avais déjà l'habitude. Est-ce qu'ils ne pouvaient pas me laisser en paix ? Vivez et laissez vivre ! Ils se présentaient comme Marc et Daniel. Ça durait une éternité avant qu'ils ne reçoivent quelque chose à boire. Nous ne savions vraiment quoi présenter à boire à des gens qui ne boivent plus. Pendant leur explication et l'histoire de leur vie ils nous donnaient eux-mêmes une bonne allusion. « Et on ne fait que boire du café à ces réunions de AA. » Ils ont reçu du café... Nous échangeons des numéros de téléphone et le lendemain Marc allait m'attendre au café De Klokke à la place du marché à Courtrai.

Et c'est ainsi que le 15 avril, j'arrivais au lieu du rendez-vous. Marc me présentait au président du groupe, Germain, qui à mon grand étonnement ne m'était pas inconnu. Il me connaissait d'ailleurs aussi et n'avait jamais cru que je serais devenu un alcoolique. Moi à mon tour je n'avais jamais cru que cet ancien patron de café ne buvait lui aussi non plus. Au fond, nous étions trois anciens patrons de café... Lors de la réunion, chacune des vingt personnes présentes donnait des conseils pour vivre sans alcool. Tous les membres qui le désiraient pouvaient prendre la parole, poser des questions et échanger des réflexions avec les autres membres. Après environ une heure on retournait de la petite salle de réunion vers le café. Un certain Hubert s'occupait de moi et m'invitait à lui rendre visite pendant la semaine accompagné de ma femme. De cette façon nos femmes pouvaient apprendre à mieux se connaître. Pour elles aussi il y avait une réunion : Al-Anon.

Quinze jours plus tard je déchirais le calendrier où j'avais signé d'une petite croix les journées sans alcool. Il y avait eu trop de discussion. Je trouvais que ma femme pouvait montrer un peu plus d'appréciation en indiquant d'une petite croix, mes jours sans alcool sur le calendrier. Quand elle l'avait oublié, j'étais contrarié. Plein d'apitoiement sur moi-même je pensais : « Si je recommençais à boire, elle marquerait très bien ce jour-là ! » Plus j'étais sobre, plus mes vieilles habitudes réapparaissaient. Disputes pour rien, discussions pour rien. Nous avons urgemment besoin d'aide pour comprendre que chacun de nous avait sa propre vie et que nous devons nous permettre réciproquement de vivre cette vie. Sinon il n'y avait finalement plus de vie du tout pour aucun des deux.

Cette aide venait. Le dix mai, ma femme allait pour la première fois à une réunion d'Al-Anon. Elle était un peu déçue après cette première rencontre. On avait dit très peu ou rien du tout concernant l'aide à l'alcoolique. On avait parlé plus de ses propres problèmes. Arrivée à la maison, ma femme mettait sa critique et ses nouvelles idées sur papier pour en discuter au plutôt avec Raymonde, le président du groupe.

Lors de la lecture du programme des Douze Étapes, j'ai constaté à plusieurs reprises que chaque nouvelle idée, aussi bien chez AA que chez Al-Anon, parcourt trois stades : d'abord nous ne sommes pas d'accord, ensuite nous commençons à accepter l'idée, pour enfin la transmettre comme si c'était la nôtre. Comme ma femme allait aux réunions d'Al-Anon, nous pouvions facilement en parler. Nous grandissions ensemble au moyen de ces Étapes.

DE VOLGENDE STAP – AL-ANON

L'ÉTAPE SUIVANTE – AL-ANON

Nous reconnaissons que nous étions impuissants puisque l'alcool était manifestement une puissance supérieure à la nôtre. Nous croyions qu'une Puissance supérieure à nous-mêmes pouvait nous guérir à nouveau. Nous examinions notre propre comportement et ses conséquences et nous propagions le message auprès d'autres personnes qui demandaient de l'aide. Devenir sobre et prendre sa propre vie en mains sans vouloir changer les autres. Travaillez aux « trois M » comme Dr Ansoms les décrit dans son livre « Als de kringloop draaikolk wordt ». En français les « trois P » : Produit, Personne, Place, complètement autre chose que les trois M de « Mes amis, Mes copains, Mon maes. »...

Nous n'étions pas posté au berceau de AA, Al-Anon ou Alateen, mais nous avons bien vécu les années de puberté de ces associations en Belgique...

Maintenant nous chantons notre chanson de vie, une chanson de Calme, Courage et Sagesse... Notre propre chanson de jour après jour. Ce n'est plus la vie comme chante Vuile Mong dans sa chanson « la cage à singe », ni un Leonard Cohen mélancolique, ni le « Testament » de Bouwdewijn de groot..

Après toutes ces années je dois toujours me tenir sur mes gardes. Une fois alcoolique, toujours alcoolique. J'ai besoin des réunions de AA car je sais trop bien que cette obsession pour l'alcool sommeille toujours en moi. Une bouteille de Ginseng de l' Aldi, du sirop contre la toux... La prescription est d'une cuillère à soupe, mais je constate que un bon alcoolique préfère boire à même la bouteille. Ça me rappelle la bouteille dans la poche de ma veste, Dr Zjivago...

Aujourd'hui j'essaye de partager un seul message : Vivez et laissez vivre ! Ne privez personne dans votre entourage, ni vous-même non plus, de la chance d'une vie nouvelle. Au début, je craignais que ma femme allait disperser tout notre ménage dans les réunions d' Al-Anon. Certains connaissent la même angoisse lorsque leurs enfants veulent rejoindre Alateen. Je ne peux seulement témoigner que notre relation à tenu le coup pendant toutes ces années grâce à Al-Anon et que nous nous rapprochons encore tous les jours un peu plus l'un de l'autre.

Félicitations, Al-Anon de Belgique, pour ces cinquante ans de fonctionnement fertile. Félicitations à tous les collaborateurs bénévoles dans vos services. Dans tout ce que vous entreprenez et dans toutes vos réunions, vous devez toujours revenir sur le même principe de base : « Finalement ça avance à quoi la personne en quête de secours ? »

Je vous remercie de m'avoir écouté et je vous souhaite la sobriété heureuse.

Dirk

Stepping Stones – dessin Lois Wilson

Pauze

Dan zijn we nu toe gekomen aan de pauze .

Eerst nog even een paar mededelingen .

- Alateenleden kunnen samenkomen aan het ‘ meeting point ‘ aan de boekenstand .
- Mensen die ingeschreven hebben voor het feestmaal van deze avond , en die hun eetbonnetjes nog niet hebben afgehaald , gelieve deze nu aan de stand van de eetbonnetjes af te halen .
- Aan de boekenstand zijn er sleutelhangers te koop en de opbrengst daarvan gaat naar Alateen.
- Wij beginnen terug om 16 u en dan starten we met de mime voorstelling , dus graag op tijd terug in de zaal zodat je er niets van mist , want het is meer dan de moeite !

MEETING ALATEEN

Colette bezocht tijdens de pauze de kinderopvang in het gemeentepark met enkele leden van Alateen. Een versnapering, een drankje en vooral veel zon...

Aan de boekenstand zijn er als aandenken sleutelhangers te koop.

Mime - Muziek - Zang
(Al-Anon francophone / Franstalige Al-Anon)

Iedereen terug welkom .

Het verhaal van het mimespel bestaat uit 3 delen en een epiloog . Het duurt ongeveer 30 min.
Het is een verhaal van 4 vriendinnen die een spektakel voorbereiden bij één van hen thuis
....Maar de repetitie verloopt niet zoals voorzien . Eén van de echtgenoten komt dronken thuis.

Het verhaal gaat over vreugde over machteloosheid en verdriet , over boosheid en zwaarmoedigheid tot het verliezen van zichzelf. Over eenzaamheid, onverschilligheid , onbegrip , onverdraagzaamheid

De witte maskers die de spelers dragen vertegenwoordigen onze anonimiteit . Onmiddellijk na de voorstelling volgt er een liedje en de woorden zijn aangepast en sluiten zo aan bij het mimespel .

Ga allemaal gemakkelijk zitten . Laat het over je heenkomen , laat u meeslepen en geniet ervan .

INLEIDING MIMESPEL

Goede namiddag iedereen ! Wel bedankt voor uw talrijke aanwezigheid om naar ons klein optreden te kijken.

Voor dat wij van start gaan aub, vergeet niet uw GSM uit te schakelen of op stilte te zetten.
Bedankt !

Het mimespel dat wij u gaan voorstellen bestaat uit 3 delen en een epiloog.

Het is een verhaal van 4 vriendinnen die een spektakel herhalen bij één van hen thuis.....
Maar de repetitie gaat niet verlopen zoals voorzien.

De echtgenoot gaat thuiskomen in zo een slechte staat, dat een kennis verplicht is geweest om hem naar huis te begeleiden !

Wij hebben er voor gekozen om een serie opeenvolgende emoties naar voor te brengen,
gevolggevend door de moeilijkheid van het leven met iemand die drank misbruikt.

Wij gaan van vreugde naar machteloosheid, overlopend naar verdriet, boosheid,
zwaarmoedigheid, tot het verliezen van zijn merktekens.

Wij komen eenzaamheid tegen, onverschilligheid, onbegrip, onverdraagzaamheid, het lijden.

Onmiddellijk na de voorstelling krijgen wij het liedje te horen van Florent Pagny. De
woorden van dit lied vullen de betekenis van ons mimespel aan.

Misschien dat de Al-Anon Familiegroepen ons kunnen helpen om een oplossing te
vinden..... Voor ons Aan elk van ons om er over te oordelen.

En nu plaats voor de voorstelling

Accordon

LIEDJE « N'IMPORTE QUOI » van Florent Pagny

Zeg mij, waarom bij jou zo?
Waarom gaat het niet?
Waarom probeer je niet?
Waarom wil je niet?

Zeg mij, waarom lach jij?
En waarom ween je?
Waarom wil je?
En waarom heb je schrik?

Zeg mij, waarom zeg je dat?
Waarom geloof je er niet in?
Waarom geloof je er niet meer in?
Waarom weet je het niet?

Zie je, je vindt je straat niet meer.
Je vindt het verdiep niet meer.
Ik denk wel dat je je verliest.
Je loopt niet meer, je verdrinkt.

(Refrein)
En nu, denk jij
Dat ik er gewoon bij blijf, zonder iets te zeggen?
Ah ja, jij denkt
Dat ik stoïcijns ga staan wachten
Om je te zien verdwijnen in je hallucinaties
En je gelijk wat ga laten doen?

Zeg mij, waarom doe je dat?
Waarom stop je er niet mee?
Je maakt je kapot
Het lijkt alsof je er van geniet.

Waarom, waarom begrijp je niet
Dat helemaal niet waar is
Dat je niet terug goed komt
Als je die kant op gaat?

(Refrein)
En nu, denk jij
Dat ik er gewoon bij blijf, zonder iets te zeggen?
Ah ja, jij denkt

Dat ik stoïcijns ga staan wachten
Om je te zien verdwijnen in je hallucinaties
En je gelijk wat ga laten doen?

Weet je, dat je langzaam aan het verdwijnen bent
Dat je, je van boot vergist
Dat je, je drift verbreekt
Je bent jezelf aan het verdrinken.

En ik, mij ben je vergeten.
Aan mij, heb je zelfs niet gedacht
Je hebt mij juist gelaten
Met het recht om te zwijgen.

(Refrein)
En nu, denk jij
Dat ik er gewoon bij blijf, zonder iets te zeggen?
Ah ja, jij denkt
Dat ik stoïcijns ga staan wachten
Om je te zien verdwijnen in je hallucinaties
En je gelijk wat ga laten doen?

Oh oh oh oh oh oh
Oh oh oh oh oh oh

OP DE SONGTEKST « LA MADELON »

VERS 1.

Als Al-Anon in mijn leven is gekomen, dachten wij er de oplossing te vinden.
De sleutel, het trukje die hem het verlangen zou geven, om te stoppen met drinken, de
obsessie weg te jagen.

Oh, wreed, brutale meid,
Ik hoopte op instructies,
Ik moet naar buiten, ik moet mij aankleden, dat alles om naar de vergadering te gaan.

U moet toch goed weten,
Dat ik het niet ben die drink.
Ik versta er niets van,
Dat ik dat allemaal moet doen.

REFREIN

Opdat Al-Anon ons hoop bezorgt, moet je de rode draad gebruiken,
Het is gemakkelijk, maar je moet willen, naar de vergaderingen gaan....
Vergaderingen gaan.
De vergaderingen brengen ons hoop, van een beter leven, uitblijvend van de oplossing.
Want het zijn wij, die er beter kunnen van worden.

Al- Anon – Al – Anon – Al-Anon

VERS 2.

Niet overtuigd, maar nieuwsgierig, ben ik gaan zien wat er daar gebeurde.
Zeer verwonderd van 't onthaal en het begrip gebracht aan de drinker, dat mij nerveus maakte,
Heb ik er woorden gehoord welke ik nooit gebruikte, een romance,
Sereniteit en tolerantie
God toch..... die mensen intrigeerde mij.

U moet toch goed weten,
Dat ik het niet ben die drink.
Ik versta er niets van,
Dat ik dat allemaal moet doen.

REFREIN

Opdat Al-anon ons hoop bezorgt, moet je de rode draad gebruiken,
Het is gemakkelijk, maar je moet willen, naar de vergaderingen gaan....
Vergaderingen gaan.
De vergaderingen brengen ons hoop, van een beter leven, uitblijvend van de oplossing.
Want het zijn wij, die er beter kunnen van worden.

Al-Anon – Al-Anon – Al-Anon

VERS 3.

Ik ben er lachende mensen tegen gekomen, Er was zeker een trukje dat ik moest vinden.
Door steeds te horen, niks doen, je bent machteloos, heb ik geprobeerd toe te passen wat er
gezegd werd.
Sereniteit en tolerantie,
Waarom heb ik niet vroeger geprobeerd.
Mijzelf leren te veranderen en vertrouwen,
Met mijzelf bezig zijn en met mijn gebreken.

U moet toch goed weten,
Dat ik het niet ben die drink,
Ik versta er niets van,
Dat ik dat allemaal moet doen.

Trefzinnen uit het boekje 50 jaar Al-Anon België.
Rosa (Nederlandstalige spreker / Orateur néerlandophone)
Bea (Orateur francophone / Franstalige spreker)

Heel dikwijls lees of hoor ik in de vergadering een zin , iets dat iemand zegt , iets dat ik voorheen nog niet in de Stappen had zien staan.... en dan blijft die ene zin door mijn hoofd spelen . Soms schrijf ik hem op , soms hang ik die zin op mijn prikbord ... Ik heb geen idee hoe het komt dat het net die zin is ...

Blijkbaar is dat niet alleen bij mij het geval en zo rijpte het idee bij Rosa om die zinnen te verzamelen . Er werd een oproep gedaan naar de leden en mondjesmaat begonnen er zinnen binnen te komen zowel van Franstalige als van Nederlandstalige kant . Enkele mensen namen het initiatief die zinnen te bundelen en er werden bijzinnen opgezocht en gevonden in onze Al-Anonliteratuur . Het resultaat is een heel mooi boekje geworden en het zijn stuk voor stuk pareltjes die erin staan . Echte “ denkertjes “ zijn het . Het boekje kan gerust gebruikt worden om een vergadering mee te maken of gewoon als overdenking te gebruiken in de groep . Voor allen hier aanwezig is er een gratis boekje , die zullen straks uitgedeeld worden . Het boekje is ook te koop aan de boekenstand aan de prijs van 3 € . Je kan gerust een boekje kopen om er iemand een plezier mee te doen

Rosa en Bea gaan nu aan de hand van een power point , enkele van die trefzinnen naar voorbrengen .

Luister goed naar jezelf als je anderen een goede raad geeft.

Dis ce que tu penses en pense que tu dis

Nous ne pouvons grimper le long d'un cable qui n'est fixé à rien d'autre qu' à notre ceinture.

We kunnen niet langs een touw omhoog klimmen dat alleen maar aan onze eigen riem vastzit.

Oui, mais, te freine

Zolang je het woord 'maar' gebruikt ben je er nog niet

Ik zal de ellende die misschien nooit komt niet tot werkelijkheid maken.

Je ne transformerai pas en réalité des difficultés qui peuvent ne jamais survenir

Het is belangrijk om je eigen wortels te verzorgen. Als je sterk genoeg geworteld staat, zal een volgende storm je minder makkelijk omver waaien.

C'est important de bien soigner ses propres racines. Si tu es bien enraciné, l'orage aura plus difficile à te déraciner.

Reposez-vous, un champ qui est reposé donne une magnifique récolte.

Neem rust; een veld dat rust kreeg, geeft een goede oogst.

Un ami c'est quelqu'un qui prend ta main quand tu en as besoin.

Een vriend is iemand die je hand neemt als je het nodig hebt.

We moeten leren op anderen te steunen, en soms goevinden dat anderen op ons steunen... alleen komen we er niet.

Nous devons apprendre à compter sur les autres et accepter parfois que les autres comptent sur nous... nous ne pouvons pas y arriver seuls.

Kies ervoor om te stoppen met DOEN en probeer gewoon te ZIJN.

Ne te crois pas obligé de toujours AGIR, sois simplement toi-même.

En plus de l'art noble de mener les choses à bonne fin, il y a aussi l'art noble de laisser les choses inachevées.

Naast de edele kunst van dingen te doen, is er de edele kunst van dingen ongedaan te laten.

Si quelqu'un ne t'aime pas comme tu le souhaites, cela ne veut pas dire qu'il ne t'aime pas.

Als er iemand niet van je houdt zoals jij dat wenst, wil dat niet zeggen dat hij niet veel van je houdt.

Het begin van liefde is hen waarvan we houden volledig zichzelf laten zijn en hen niet boetseren zodat ze in ons eigen plaatje passen.

Le commencement de la charité consiste à laisser ceux que nous aimons être parfaitement eux-mêmes et à ne pas les déformer pour qu'ils cadrent avec notre propre image.

Verwondering maakt het leven waard om geleefd te worden.

L'émerveillement illumine la vie.

Au milieu de l'hiver, j'ai finalement appris que j'avais en moi un invincible été.

Midden in de winter ontdekte ik tenslotte een onoverwinnelijke zomer in mij.

Puissions-nous nous rappeler qu'à chaque instant, nous avons l'extraordinaire chance d'avoir le choix.

We hebben het grote geluk om op elk ogenblik een keuze te kunnen maken.

Met behulp van dit programma en mijn Hogere Macht kan ik de touwtjes in eigen handen nemen om te kiezen welke vorm ik aan mijn leven zal geven.

Avec l'aide du programme et de ma Puissance Supérieure, je me charge de façonner, de former, de choisir le genre de vie que j'aurai.

Ik leer de hoop op te geven een beter verleden te wensen.

J'apprend de perdre l'espoir de souhaiter d'un passé ravissant.

Tu dois t'assurer de vivre chaque jour d'une façon qui, selon toi, te fera apprécier te vie.

Je moet proberen iedere dag zo te leven dat je later tevreden over je leven zult kunnen zijn.

Si tu ne vois plus de point lumineux, tu te perds. Chaque jour cherche-en.

Als je geen lichtpuntje meer ziet, verdwaal je. Zoek lichtpuntjes, elke dag opnieuw.

Wie zijn eigen lantaarn draagt hoeft niet bang te zijn voor de duisternis.

Si un homme porte sa propre lanterne, il n'a pas à craindre les ténèbres.

De enige persoon die ons een gans leven vergezelt, ben je zelf.

La seule personne qui nous accompagne toute notre vie c'est nous.

Par-dessus tout, sous fidèle à toi-même.

Wees bovenal trouw aan uzelf.

Tu ne peux agir qu'avec la connaissance et la sagesse que tu as à ce moment là.

Je kan maar handelen met de kennis en de wijsheid die je op dat moment hebt.

Doe wat je kunt met wat je hebt, waar je bent.

Faites ce que vous pouvez, avec ce que vous avez, là où vous êtes.

De innerlijke kracht van een mens is enorm sterk.

La force intérieure d'une personne est très forte.

Gardons par conséquent notre esprit pur, car tel un homme pense, tel il devient.

Laat ons daarom onze geest rein houden, want wat een mens denkt, dat wordt hij.

Lâcher prise n'est pas couper les liens,

mais se rendre compte que l'autre a besoin de sa liberté.

*Loslaten is niet de banden verbreken, maar bewust worden
dat de andere zijn vrijheid nodig heeft.*

*Ik hoef niemands mening te ontcrachten om de mijne te rechtvaardigen. Het niet eens zijn is ok.
Vandaag zal ik het recht van iemand om anders te denken, respecteren.*

*Je n'ai pas à démolir l'opinion de qui que ce soit pour prouver la justesse de la mienne. Il n'y a pas
de mal à diverger d'opinion.*

Aujourd'hui je respecterai le droit d'une autre personne de penser différemment.

Loslaten is oordelen noch veroordelen, maar de andere mens laten zijn.

Lâcher prise n'est ni juger ni condamner mais laisser l'autre être lui.

*Nous pourrions jouir d'une grande paix, si nous voulions ne point nous occuper de ce qui disent et
font les autres.*

*We zouden een rustig leven hebben, als we ons niet druk zouden maken over wat anderen zeggen en
doen.*

Lâcher prise c'est grandir vers l'avenir

Loslaten is groeien naar de toekomst.

*We leren de fouten van anderen accepteren, wanneer we trachten onze eigen tekortkomingen te
verbeteren.*

Nous apprenons à accepter les défauts des autres tout en cherchant à corriger les nôtres.

SLOTWOORD: Moderator Linda Nederlandstalige Al-Anon.

Naast de boekjes en de sleutelhangers zijn er ook placemats of onderleggers te koop : 1 voor 0,60 € of 4 voor 2 € . Leuk als aandenken en mooi en fleurig op een wit tafellaken .

Tot slot wil ik jullie allemaal heel hartelijk danken voor jullie aanwezigheid . Heel veel dank ook aan de mensen die keihard gewerkt hebben om deze middag in elkaar te steken , voor en achter de schermen en dan denk ik vooral aan de mensen van West-Vlaanderen . Dank aan de mensen het comité die hier maanden aan gewerkt hebben .

Ook dank aan de vele medewerkers van AA die zoveel geholpen hebben ,op voorhand, de dag zelf alle praktische dingen zoals : klaarzetten zaal , podium, bar bedienen, bonnetjes, broodjes klaarmaken, opkuis en nog zoveel meer.

Hartelijk dank aan onze zuiderburen voor de goeie samenwerking ! En dank ook aan het Stadsbestuur van Kortrijk voor het gebruik van deze prachtige accommodatie!

Ik hoop dat jullie ervan genoten hebben . Zonder jullie is er geen Al-Anon . Blijf komen en je zal er komen !

Zo meteen is er een gratis receptie waarbij we u graag een drankje aanbieden!

Voor straks wens ik jullie een veilige thuiskomst en voor de mensen die hier blijven eten , alvast smakelijk en tot zo op de receptie !

Dan nodig ik jullie nu uit om elkaar de hand te geven en samen met ons ieder in zijn eigen taal het Gebed om Gemoedsrust te bidden .

RECEPTIE – RECEPTION

AANDENKEN

FEESTMAAL - BANQUET

Feestmaal:

Beenham à volonté

- Saladbar met 5 soorten verse groenten à volonté
- Koude sausjes : cocktail, tartare en mayonaise
- Warme provençaalse saus
- Aardappelen in de schil met lookboter, gegrilde ciabatta.

Buffet:

Jambon à l'os à volonté

- saladbar (5 légumes)
- sauce froide : cocktail, tartare, mayonnaise
- sauce chaude : provençale
- pommes de terre en chemise avec du beurre à l'ail , chiabatta grillée

Ruim 150 mensen schreven zich in voor het feestmaal. Een succes! Het resultaat:

OVERNACHTING

Zes mensen genoten nog na en vonden overnachting in de Jeugdherberg Groeninge te Kortrijk.

Passionistenlaan 1, bus A,

8500 Kortrijk

FELICITATIE'S

From: federatie@sobrietas.info
To: Colette
Subject: UITNODIGING VIERING AL-ANON BELGIE : 50 JAAR
Date: Sat, 3 Sep 2011 20:58:18 +0200

Beste Colette,
Beste leden van Al-Anon en Alateen,

Op jullie viering van 50 jaar Al-Anon in Heule zijn wij vandaag met 6 leden en bestuursleden van de Federatie Sobrietas vzw aanwezig geweest. Unaniem zijn wij vol lof over de organisatie en de sfeer tijdens de viering.
De verdraagzaamheid en het niet-oordelen over anderen door Al-Anon werd tijdens de ganse viering in de praktijk omgezet onder meer door het wederzijds respect en de wederzijdse waardering van de Al-Anon-leden van het noorden en het zuiden van ons land.

Het was een hart onder riem, niet enkel voor de aanwezige leden maar ook voor de genodigden, zeg maar de vrienden van Al-Anon.
Na de viering hebben wij met twee leden van de Federatie Sobrietas vzw samen gegeten met Meester Beernaert en zijn echtgenote. Ook zij waren zeer tevreden.

Nogmaals van harte dank en doe zo voort.

Met vriendelijke groeten,

Frans Larridon
voorzitter van de Federatie Sobrietas vzw

From: Linda

To: Colette
Subject: viering
Date: Sun, 4 Sep 2011 09:21:09 +0000

Dag iedereen,

Gisterenavond had ik nog een afspraak en ben kort na het eten naar huis vertrokken . Ik keek nog even rond voor ik vertrok om afscheid te komen nemen maar kon zo direct niemand vinden .Vandaar dat ik het nu langs deze weg doe .

Ik heb niets dan positieve reactie gehoord langs alle kanten , de mensen vonden het een zeer geslaagde namiddag ! De teksten van de sprekers waren goed en de mensen van het mimespel brachten een leuk intermezzo ! Ook de organisatie was tot in de puntjes geregeld . Ik vroeg me af of ik niet vergeten ben van sommige mensen te bedanken zoals de gemeente Heule voor de mooie locatie

Ikzelf ben ook met een goed gevoel naar huis gegaan , het eten was lekker en het is altijd fijn om mensen terug te zien .

Nogmaals dikke proficiat aan jullie allemaal !!!!

Groetjes,
Linda

From: Ingrid
To: Colette
Subject: zomaar
Date: Sun, 4 Sep 2011 14:24:33 +0200

Hallo,
Bedankt Colletje voor de zeer aangename namiddag en de lekkere hespespit.
Alsook voor de bediening gans de namiddag.
groetjes Ingrid

From: Marleen
To: Colette
Subject: RE: UITNODIGING VIERING AL-ANON BELGIE : 50 JAAR
Date: Mon, 5 Sep 2011 15:18:31 +0200

Beste Colette

Ik kan me alleen volmondig aansluiten bij de lof die de mensen van Sobriëtas uitspreken. Maar ik wil vooral jou een dikke pluim geven en bedanken voor al het werk dat je daarvoor gedaan hebt en de uren inzet die dat wel niet moet gekost hebben. Ik heb zelf genoten van de dag en was blij dat ik een heel klein beetje heb mogen bijdragen aan het welslagen ervan;
Een diike proficiat voor het hele organisatorische team!!!

Liefs
Marleen

From Jean-Pierre
To: Colette
Subject: Viering 50 jaar Al-Anon
Date: Mon, 5 Sep 2011 18:19:38 +0200

Dag allemaal,
Van harte gefeliciteerd met de viering van 50 jaar Al-Anon. De viering was prima opgezet met aangrijpende getuigenissen, een muzikaal mimespel - met o zo herkenbare toestanden - en een prettige muzikale noot achteraf. Kortom een "FEEST" met een voelbare, gemeende vriendschap die aanzet om stilletjes aan verder te werken met het programma en tevens de boodschap door te geven. We zijn echt blij dat we erbij mogen horen.

Nogmaals proficiat !
Jean-Pierre - AA-Kortenbergh
Christianne - Al-Anon Vilvoorde

From: Eddy
To: info@al-anonvl.be
Subject:
Date: Sun, 4 Sep 2011 14:40:24 +0200

Hartelijk gefeliciteerd voor die mooie dag van 50 jaar Al-Anon. Het was fantastisch een echte vriendschap tussen Al-Anon Alateen en AAs en in de twee talen SUPER. Dank u wel voor die mooie dag.
EDDY AA van Brussel

From: Ferdinand
To: colette
Subject: Bedankt !!!!
Date: Tue, 6 Sep 2011 14:30:50 +0200

**Hoi, nogmaals gefeliciteerd en bedankt aan de leden (comité)50 Jaar Al-Anon.
Het was een fijne namiddag met blijvende herinneringen
Ferdinand Al-Anongroep Vilvoorde**